

Europeiska unionens officiella tidning

C 223

femtioförsta årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

30 augusti 2008

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2008/C 223/01

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 209, 15.8.2008 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2008/C 223/02

Mål C-51/05 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl, Cantina Trexenta Soc. coop. rl, Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop. rl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. rl och Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. rl Monti-Sassari (Överklagande – Den gemensamma organisationen av marknaden för vin – Stöd till destillering – Skadeståndstalan – Gemenskapens utomobligatoriska ansvar – Preskriptionsfrist – Den tidpunkt då fristen börjar löpa) 2

2008/C 223/03

Mål C-371/05: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 92/50/EEG – Artiklarna 11 och 15.2 – Offentlig upphandling av tjänster – Tilldelning av datatjänster för kommunen Mantova (Italien) – Direkt tilldelning utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling) 3

2008/C 223/04	Mål C-389/05: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Artiklarna 43 EG och 49 EG – Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster – Hälsoskydd – Centrum för artificiell insemination av nötkreatur – Nationella bestämmelser enligt vilka auktoriserade centra ges ensamrätt att tillhandahålla tjänsten artificiell insemination av nötkreatur inom ett visst område och enligt vilka ett villkor för utfärdandet av tillstånd att verka som seminör är att ett avtal ingås med ett av dessa centra)	3
2008/C 223/05	Mål C-132/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Artikel 10 EG – Sjätte mervärdesskattedirektivet – Skyldigheter enligt det inhemska systemet – Kontroll av skattepliktiga transaktioner – Amnesti)	4
2008/C 223/06	Mål C-206/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Groningen – Nederländerna) – Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV mot Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV (Den inre marknaden för el – Nationell lagstiftning enligt vilken ett pristillägg får tas ut på överföring av el till förmån för ett i lag angivet bolag som ska svara för strandade kostnader – Avgifter med motsvarande verkan som tullar – Diskriminerande interna skatter eller avgifter – Stöd som ges av medlemsstaterna)	4
2008/C 223/07	Mål C-207/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat Salzburg (Aigen, Österrike)) – Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport mot Zollamt Salzburg, Erstattung (Förordning (EG) nr 615/98 – Exportbidrag – Levande nötkreaturs välbefinnande vid transport – Direktiv 91/628/EEG – Tillämpning av bestämmelser om skydd av djur vid transport – Bestämmelser om transporttider och viloperioder samt om sjötransport av nötkreatur till en plats utanför gemenskapen – Vattning och utfodring av djur under transport)	5
2008/C 223/08	Mål C-303/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Employment Tribunal – Förenade kungariket) – Sharon Coleman mot Attridge Law, Steve Law (Socialpolitik – Direktiv 2000/78/EG – Likabehandling i arbetslivet – Artiklarna 1, 2.1, 2.2 a, 2.3 och 3.1 c – Direkt diskriminering på grund av funktionshinder – Trakasserier som har samband med funktionshinder – Uppsägning av en anställd som inte själv har ett funktionshinder men som har ett barn med funktionshinder – Omfattas – Bevisbörd)	6
2008/C 223/09	Mål C-347/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien)) – ASM Brescia SpA mot Comune di Rodengo Saiano (Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG – Koncession avseende den allmännyttiga tjänsten att distribuera gas – Direktiv 2003/55 – Förtida hävande efter utgången av en övergångsperiod – Principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen)	7
2008/C 223/10	Mål C-413/06 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 juli 2008 – Bertelsmann AG, Sony Corporation of America mot Europeiska gemenskapernas kommission, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, association internationale), Sony BMG Music Entertainment BV (Överklagande – Konkurrens – Kontroll av företagskoncentrationer – Det gemensamma företaget Sony BMG – Överklagande av ett beslut om ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden – Domstolsprövning – Räckvidd – Beviskrav – Betydelsen av meddelandet om invändningar – Förstärkande eller skapande av en kollektiv dominerande ställning – Motivering av beslut genom vilka en företagskoncentration godkänns – Användande av konfidentiella uppgifter)	7

2008/C 223/11	Mål C-448/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Köln (Tyskland)) – cp-Pharma Handels GmbH mot Bundesrepublik Deutschland (Begäran om förhandsavgörande – Giltigheten av förordning (EG) nr 1873/2003 – Veterinärmedicinska läkemedel – Förordning (EEG) nr 2377/90 – Gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung – Progesteron – Restriktioner för användning – Direktiv 96/22/EG)	8
2008/C 223/12	Mål C-484/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) – Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande – Första och sjätte mervärdesskattedirektiven – Principen om skatteneutralitet och proportionalitetsprincipen – Regler om avrundning av mervärdesskattebelopp – Avrundning nedåt per vara)	9
2008/C 223/13	Mål C-488/06 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 – L & D SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Julius Säman Ltd (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Förordning (EG) nr 40/94 – Artiklarna 8.1 b och 73 – Figurmärket "Aire Limpio" – Gemenskapsfigurmärken, nationella och internationella figurmärken föreställande en gran med olika benämningar – Invändning från innehavaren – Delvist avslag på registreringsansökan – Fastställande av att det äldre varumärket har speciell särskiljningsförmåga på grundval av bevisning rörande ett annat varumärke)	9
2008/C 223/14	Mål C-500/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Genova – Italien) – Corporación Dermoestética SA mot To Me Group Advertising Media (Artiklarna 3.1 g EG, 4 EG, 10 EG, 43 EG, 49 EG, 81 EG, 86 EG och 98 EG – Nationell lagstiftning om förbud mot reklam för estetiska medicinsk-kirurgiska behandlingar)	10
2008/C 223/15	Mål C-521/06 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Athinaiki Techniki AE mot Europeiska gemenskapernas kommission, Athens Resort Casino AE Symmetochon (Överklagande – Statligt stöd – Stöd som Republiken Grekland beviljat konsortiet Hyatt Regency – Klagomål – Beslut att avskriva klagomålet – Förordning (EG) nr 659/1999 – Artiklarna 4, 13 och 20 – Begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 230 EG)	10
2008/C 223/16	Mål C-33/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Dâmbovița – Rumänien) – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București mot Gheorghe Jipa (Unionsmedborgarskap – Artikel 18 EG – Direktiv 2004/38/EG – Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier)	11
2008/C 223/17	Mål C-54/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Brussel (Belgien)) – Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mot Firma Feryn NV (Direktiv 2000/43/EG – Diskriminerande kriterier för urval av personal – Bevisbörda – Sanktioner)	11
2008/C 223/18	Mål C-71/07 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 – Franco Campoli mot Europeiska gemenskapernas kommission, Europeiska unionens råd (Överklagande – Tjänstemän – Lön – Pension – Tillämpning av korrigeringskoefficient som beräknats på grundval av de genomsnittliga levnadskostnaderna i bosättningsstaten – Övergångsbestämmelser som införts genom förordningen om ändring av tjänsteföreskrifterna – Invändning om rättsstridighet)	12
2008/C 223/19	Mål C-94/07: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Bonn (Tyskland)) – Andrea Raccanelli mot Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften m.fl. (Artikel 39 EG – Begreppet arbetstagare – Icke-statlig allmännyttig organisation – Doktorandstipendium – Anställningsavtal – Villkor)	12

2008/C 223/20	Förenade målen C-152/07–C-154/07: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07) mot Bundesrepublik Deutschland (Telekommunikation – Nät och tjänster – Omfördelning av taxor – Artikel 4c i direktiv 90/388/EEG – Artikel 7.2 i direktiv 97/33/EG – Artikel 12.7 i direktiv 98/61/EG – Regleringsmyndighet – Direktivs direkta effekt – Triangulärt förhållande) 13
2008/C 223/21	Mål C-173/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland)) – Emirates Airlines Direktion für Deutschland mot Diether Schenkel (Lufttrafik – Förordning (EG) nr 261/2004 – Kompensation till passagerare vid inställda flygningar – Räckvidd – Artikel 3.1 a – Begreppet flygning) 14
2008/C 223/22	Mål C-207/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Artiklarna 43 EG och 56 EG – Nationell lagstiftning enligt vilken förhandstillstånd krävs för förvärv av andelar i företag som bedriver reglerad verksamhet inom energisektorn samt till förvärv av tillgångar som krävs för att driva sådan verksamhet) 14
2008/C 223/23	Mål C-226/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Flughafen Köln/Bonn GmbH mot Hauptzollamt Köln (Direktiv 2003/96/EG – Gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet – Artikel 14.1 a – Skattebefrielse för energiprodukter som används för att framställa elektricitet – Möjlighet att beskatta av miljöpolitiska skäl – Skattebefrielsens direkta effekt) 15
2008/C 223/24	Mål C-307/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (Fördragsbrott – Direktiv 89/48/EEG – Erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier – Examensbevis för apotekare som specialiserat sig på klinisk analys erkänns inte – Underlåtenhet att införliva) 15
2008/C 223/25	Mål C-311/07: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott – Direktiv 89/105/EEG – Inordnande av humanläkemedel i de nationella sjukförsäkringssystemen – Artikel 6.1 – Förteckning över läkemedel som omfattas av det nationella sjukförsäkringssystemet vilken innehåller tre kategorier av läkemedel med olika ersättningsvillkor – Frist för att anta beslut om införande av läkemedel i de kategorier i denna förteckning som har de mest fördelaktiga ersättningsvillkoren) 16
2008/C 223/26	Mål C-426/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku – Republiken Polen) – Dariusz Krawczyński mot Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku (Interna skatter och avgifter – Fordonsskatt – Punktskatt – Begagnade fordon – Import) 16
2008/C 223/27	Mål C-510/07: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Direktiv 68/414/EEG – Artikel 1 första stycket – Skyldighet att alltid hålla minimilager av petroleumprodukter – Åsidosättande) 17
2008/C 223/28	Mål C-543/07: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Direktiv 2002/73/EG – Likabehandling av kvinnor och män – Tillgång till anställning – Yrkesutbildning och befordran – Arbetsvillkor – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 18

2008/C 223/29	Mål C-66/08: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland)) – Brottmålet beträffande verkställigheten av en europeisk arresteringsorder som utfärdats avseende Szymon Kozłowski (Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2002/584/RIF – Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna – Artikel 4.6 – Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras – Tolkning av uttrycken "är bosatt" och "uppehåller sig" i den verkställande medlemsstaten)	18
2008/C 223/30	Mål C-195/08 PPU: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Republiken Litauen) – Brottsmål mot Inga Rinau (Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och verkställighet av domar – Verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Ansökan om icke-erkännande av ett avgörande genom vilket förordnas att ett barn som olovligen kvarhålls i en annan medlemsstat ska återlämnas – Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande)	19
2008/C 223/31	Mål C-214/08 P: Överklagande ingett den 22 maj 2008 av Philippe Guigard av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 11 mars 2008 i mål T-301/05, Guigard mot kommissionen	19
2008/C 223/32	Mål C-227/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Salamanca (Spanien) den 26 maj 2008 – Eva Martín Martín mot EDP Editores, S.L. och Juan Caballo Bueno	20
2008/C 223/33	Mål C-229/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 28 maj 2008 – Colin Wolf mot Stadt Frankfurt am Main	21
2008/C 223/34	Mål C-231/08 P: Överklagande ingett den 29 maj 2008 av Massimo Giannini av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 12 mars 2008 i mål T-100/04, Massimo Giannini mot kommissionen	22
2008/C 223/35	Mål C-235/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Ried im Innkreis (Österrike) den 2 juni 2008 – Brottsmål mot Roland Langer	23
2008/C 223/36	Mål C-242/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 4 juni 2008 – Swiss Re Germany Holding GmbH mot Finanzamt München für Körperschaften	23
2008/C 223/37	Mål C-247/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 9 juni 2008 – Gaz de France – Berliner Investissement SA mot Bundeszentralamt für Steuern	24
2008/C 223/38	Mål C-250/08: Talan väckt den 10 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	25
2008/C 223/39	Mål C-253/08: Talan väckt den 13 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	25
2008/C 223/40	Mål C-255/08: Talan väckt den 13 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna	26
2008/C 223/41	Mål C-258/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 18 juni 2008 – Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. och Ladbrokes International Ltd. mot Stichting de Nationale Sporttotalisator	26
2008/C 223/42	Mål C-268/08 P: Överklagande ingett den 24 juni 2008 av Christos Michail av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 16 april 2008 i mål T-486/04, Michail mot kommissionen	27

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 223/43	Mål C-271/08: Talan väckt den 24 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	27
2008/C 223/44	Mål C-275/08: Talan väckt den 24 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	28
2008/C 223/45	Mål C-277/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Spanien) den 26 juni 2008 – Francisco Vicente Pereda mot Madrid Movilidad S.A.	29
2008/C 223/46	Mål C-278/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 26 juni 2008 – Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpenschule Edi Koblmüller GmbH mot Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH	30
2008/C 223/47	Mål C-279/08 P: Överklagande ingett den 25 juni 2008 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 april 2008 i mål T-233/04, Konungariket Nederländerna, med stöd Förbundsrepubliken Tyskland, mot Europeiska gemenskapernas kommission	30
2008/C 223/48	Mål C-280/08 P: Överklagande ingett den 26 juni 2008 av Deutsche Telekom AG av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 april 2008 i mål T-271/03, Deutsche Telekom mot kommissionen	31
2008/C 223/49	Mål C-283/08: Talan väckt den 27 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna	32
2008/C 223/50	Mål C-284/08: Talan väckt den 27 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	32
2008/C 223/51	Mål C-286/08: Talan väckt den 30 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	33
2008/C 223/52	Mål C-289/08: Talan väckt den 1 juli 2008 – kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg	33
2008/C 223/53	Mål C-293/08: Talan väckt den 2 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland	34
2008/C 223/54	Mål C-296/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Montpellier (Frankrike) den 3 juli 2008 – Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea	34
2008/C 223/55	Mål C-297/08: Talan väckt den 3 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	35
2008/C 223/56	Mål C-298/08: Talan väckt den 3 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	35
2008/C 223/57	Mål C-300/08 P: Överklagande ingett den 7 juli 2008 av Leche Celta, SL av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 23 april 2008 i mål T-35/07, Leche Celta mot harmoniseringsbyrån	36
2008/C 223/58	Mål C-306/08: Talan väckt den 9 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	36

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 223/59	Mål C-308/08: Talan väckt den 10 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	37
2008/C 223/60	Mål C-312/08: Talan väckt den 14 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	37
2008/C 223/61	Mål C-313/08: Talan väckt den 14 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	37
2008/C 223/62	Mål C-321/08: Talan väckt den 15 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	38
2008/C 223/63	Mål C-322/08: Talan väckt den 15 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige	38
2008/C 223/64	Mål C-326/08: Talan väckt den 16 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	38
2008/C 223/65	Mål C-334/08: Talan väckt den 18 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	39
2008/C 223/66	Mål C-332/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 april 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Josef Holzinger mot Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur	39
Förstainstansrätten		
2008/C 223/67	Förenade mål T-433/03, T-434/03, T-367/04 och T-244/05: Förstainstansrättens beslut av den 26 juni 2008 – Gibtelecom mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Telekommunikationer – Beslut om att avskriva klagomål som grundas på artikel 86 EG – Underlåtenhet från kommissionen att ta ställning till klagomål som grundas på artikel 86 EG – Talan om ogiltigförklaring – Passivitetstalan – Det finns inte längre något föremål för talan – Anledning saknas att döma i saken)	40
2008/C 223/68	Mål T-322/06: Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Espinosa Labella m.fl. mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Beslut 2006/613/EG – Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Inte direkt berörd – Avvisning)	40
2008/C 223/69	Mål T-323/06: Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Fresyga mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Beslut 2006/613/EG – Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Direkt påverkan saknas – Avvisning)	41
2008/C 223/70	Mål T-345/06: Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Complejo Agrícola mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Beslut 2006/613/EG – Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Direkt påverkan saknas – Avvisning)	41

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 223/71	Mål T-358/06: Förstainstansrättens beslut av den 4 juli 2008 – Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Beslut i vilket det konstateras en överträdelse av artikel 81 EG – Talan väckt av ett företag som anges i skälen till ett beslut som inte riktar sig till företaget – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Avvisning)	42
2008/C 223/72	Mål T-366/06: Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Calebus mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Beslut 2006/613/EG – Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Ej direkt berörd – Avvisning)	42
2008/C 223/73	Mål T-12/07: Förstainstansrättens beslut av den 2 juli 2008 – Polimeri Europa mot kommissionen (Anledning saknas att döma i saken)	43
2008/C 223/74	Mål T-30/07: Förstainstansrättens beslut av den 27 juni 2008 – Denka International mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 2006/92/EG – Gränsvärden för resthalter av diklorvos – Ej personligen berörd – Avvisning)	43
2008/C 223/75	Förenade målen T-354/07–T-356/07: Förstainstansrättens beslut av den 26 juni 2008 – Pfizer mot harmoniseringsbyrån – Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om ogiltighetsförklaring – Upphävande – Anledning saknas att döma i målet)	43
2008/C 223/76	Mål T-451/07: Förstainstansrättens beslut av den 11 juli 2008 – WellBiz mot harmoniseringsbyrån – Wild (WELLBIZ) (Gemenskapsvarumärke – Invändning – Återkallelse av invändningen – Anledning saknas att döma i saken)	44
2008/C 223/77	Mål T-9/08: Domstolens beslut av den 25 juni 2008 – Volkswagen mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Siluetten av en bil med lyktor) (Gemenskapsvarumärke – Avstående från nationell registrering – Anledning saknas att döma i målet)	44
2008/C 223/78	Mål T-208/08: Talan väckt den 4 juni 2008 – Gosselin Word Wide Moving NV mot Europeiska gemenskapernas kommission	45
2008/C 223/79	Mål T-221/08: Talan väckt den 6 juni 2008 – Strack mot kommissionen	45
2008/C 223/80	Mål T-222/08: Talan väckt den 9 juni 2008 – Sanatur mot harmoniseringsbyrån – Sektkellerei Schloss Wachenheim (life light)	46
2008/C 223/81	Mål T-223/08: Talan väckt den 12 juni 2008 – Iranian Tobacco mot harmoniseringsbyrån – AD Bulgartabac (Bahman)	46
2008/C 223/82	Mål T-225/08: Talan väckt den 13 juni 2008 – Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mot harmoniseringsbyrån	47
2008/C 223/83	Mål T-226/08: Talan väckt den 13 juni 2008 – Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mot harmoniseringsbyrån – Schwarzbräu (Alaska)	47
2008/C 223/84	Mål T-230/08: Talan väckt den 17 juni 2008 – Asenbaum Fine Arts mot harmoniseringsbyrån (WIENER WERKSTÄTTE)	48
2008/C 223/85	Mål T-231/08: Talan väckt den 17 juni 2008 – Asenbaum Fine Arts mot harmoniseringsbyrån (WIENER WERKSTÄTTE)	49

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 223/86	Mål T-233/08: Talan väckt den 16 juni 2008 – MPDV Mikrolab mot harmoniseringsbyrån (ROI ANALYZER)	49
2008/C 223/87	Mål T-236/08: Talan väckt den 16 juni 2008 – HPA mot kommissionen	49
2008/C 223/88	Mål T-238/08: Talan väckt den 19 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Commune de Valbonne	50
2008/C 223/89	Mål T-244/08: Talan väckt den 23 juni 2008 – Konsum Nord mot Kommissionen	51
2008/C 223/90	Mål T-245/08: Talan väckt den 20 juni 2008 – Iranian Tobacco mot harmoniseringsbyrån – AD Bulgartabac (TIR 20 FILTER CIGARETTES)	51
2008/C 223/91	Mål T-248/08 P: Överklagande ingett den 23 juni 2008 av Frantisek Doktor av den dom som personaldomstolen meddelade den 16 april 2008 i mål F-73/07, Doktor mot rådet	52
2008/C 223/92	Mål T-251/08: Talan väckt den 26 juni 2008 – Vion mot harmoniseringsbyrån (PASSION FOR BETTER FOOD)	52
2008/C 223/93	Mål T-254/08: Talan väckt den 26 juni 2008 – Associazione Giullemianidallajuve mot kommissionen	53
2008/C 223/94	Mål T-257/08: Talan väckt den 30 juni 2008 – Biotronik mot harmoniseringsbyrån (BioMonitor)	53
2008/C 223/95	Mål T-258/08: Talan väckt den 30 juni 2008 – Rath mot harmoniseringsbyrån – Portela & Ca. (DIACOR)	54
2008/C 223/96	Mål T-260/08: Talan väckt den 3 juli 2008 – Indo Internacional mot harmoniseringsbyrån – Visual (VISUAL MAP)	54
2008/C 223/97	Mål T-262/08: Talan väckt den 8 juli 2008 – Canon Communications mot harmoniseringsbyrån – Messe Düsseldorf (MEDTEC)	55
2008/C 223/98	Mål T-263/08: Talan väckt den 7 juli 2008 – Becker Flugfunkwerk mot harmoniseringsbyrån – Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)	55
2008/C 223/99	Mål T-265/08: Talan väckt den 4 juli 2008 – Tyskland mot kommissionen	56
2008/C 223/100	Mål T-274/08: Talan väckt den 11 juli 2008 – Italien mot kommissionen	57
2008/C 223/101	Mål T-275/08: Talan väckt den 11 juli 2008 – Italien mot kommissionen	57
2008/C 223/102	Mål T-492/04: Förstainstansrättens beslut av den 10 juli 2008 – Jungbunzlauer m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	58
2008/C 223/103	Mål T-67/06: Förstainstansrättens beslut av den 10 juli 2008 – Elini mot harmoniseringsbyrån – Rolex (Elini)	58
2008/C 223/104	Mål T-237/07: Förstainstansrättens beslut av den 9 juli 2008 – CityLine Hungary mot Europeiska gemenskapernas kommission	58
2008/C 223/105	Mål T-87/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Chypre mot kommissionen	58
2008/C 223/106	Mål T-88/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen	58

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 223/107	Mål T-91/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen	58
2008/C 223/108	Mål T-92/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen	59
2008/C 223/109	Mål T-93/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen	59
2008/C 223/110	Mål T-119/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen	59
2008/C 223/111	Mål T-122/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen	59
Europeiska unionens personaldomstol		
2008/C 223/112	Mål F-60/05: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 21 februari 2008 – Vande Velde mot kommissionen (Personalmål – Kontraktsanställd – För sent ingett klagomål – Uppenbart att talan ska avvisas)	60
2008/C 223/113	Mål F-63/05: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 21 februari 2008 – Arana de la Cal mot kommissionen (Personalmål – Kontraktsanställd – Klagomål som framställts för sent – Uppenbart att talan ska avvisas)	60
2008/C 223/114	Mål F-123/06: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 5 juni 2008 – Timmer mot Revisionsrätten (Personalmål – Tjänstemän – Bedömning – Tidsfrist för klagomål – Nya omständigheter – Avvisning)	61
2008/C 223/115	Mål F-78/07: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 21 april 2008 – Boudova m.fl. mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Tillsättning – Placering i lönegrad – Tillfälligt anställda som tillsatts som tjänstemän – Uttagningsprov som offentliggjorts före ikraftträdandet av de nya tjänsteföreskrifterna – Rättsakt som går någon emot – Talans upptagande till sakprövning)	61
2008/C 223/116	Mål F-108/07: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 26 juni 2008 – Bart Nijs mot revisionsrätten (Personalmål – Tjänstemän – Artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler – Kortfattad framställning av grunderna i ansökan – Föregående klagomål föreligger inte – Uppenbart att talan skall avvisas)	61
2008/C 223/117	Mål F-136/07: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 26 juni 2008 – Nijs mot revisionsrätten (Personalmål – Tjänstemän – Föregående klagomål – Underlåtenhet – Tidsfrist för väckande av talan – Dröjsmål – Uppenbart att talan ska avvisas)	62
2008/C 223/118	Mål F-54/08: Talan väckt den 29 maj 2008 – Bernard mot Europol	62
2008/C 223/119	Mål F-59/08: Talan väckt den 30 juni 2008 – Klug mot Europeiska läkemedelsmyndigheten	62
2008/C 223/120	Mål F-60/08: Talan väckt den 25 juni 2008 – Z mot kommissionen	63
2008/C 223/121	Mål F-62/05: Personaldomstolens beslut av den 13 februari 2008 – Ghem mot kommissionen	63
2008/C 223/122	Mål F-64/07: Personaldomstolens beslut av den 2 april 2008 – S mot parlamentet	63
2008/C 223/123	Mål F-68/07: Personaldomstolens beslut av den 6 mars 2008 – Gering mot Europol	63

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

(2008/C 223/01)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 209, 15.8.2008

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 197, 2.8.2008

EUT C 183, 19.7.2008

EUT C 171, 5.7.2008

EUT C 158, 21.6.2008

EUT C 142, 7.6.2008

EUT C 128, 24.5.2008

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl, Cantina Trexenta Soc. coop. rl, Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop. rl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. rl och Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. rl Monti-Sassari

(Mål C-51/05 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Den gemensamma organisationen av marknaden för vin — Stöd till destillering — Skadeståndstalan — Gemenskapens utomobligatoriska ansvar — Preskriptionsfrist — Den tidpunkt då fristen börjar löpa)

(2008/C 223/02)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och L. Visaggio)

Övriga parter i målet: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl, Cantina Trexenta Soc. coop. rl, Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop. rl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. rl och Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. rl Monti-Sassari (ombud: C. Dore och G. Dore, advokater)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av förstainstansrätten den 23 november 2004 i mål T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mot kommissionen, i vilken kommissionen förpliktades att ersätta den skada som klagandena led till följd av beslut nr VI B-I-3 M 4/97PVP av den 31 juli 1998 innebä-

rande avslag på klagandenas krav på utbetalning av stöd till destillering för vinproduktionsåret 1982/1983

Domslut

1) Den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 23 november 2004 i mål T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mot kommissionen, upphävs i den del den talan om utomobligatoriskt ansvar som väckts av Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl, Cantina Trexenta Soc. coop. rl, Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop. rl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. rl och Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. rl Monti-Sassari upptogs till prövning och innebar förpliktande för Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta den skada som dessa parter lidit till följd av Distilleria Agricola Industriale de Terralbas konkurs, på grund av att det saknades en mekanism som gjorde det möjligt att enligt den ordning som inrättats enligt artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2499/82 av den 15 september 1982, om bestämmelserna angående förebyggande destillation för vinproduktionsåret 1982/1983, garantera utbetalningen av det i denna förordning föreskrivna gemenskapsstödet till de berörda producenterna.

2) Talan i mål T-66/98 ogillas.

3) Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl, Cantina Trexenta Soc. coop. rl, Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop. rl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. rl, och Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. rl Monti-Sassari förpliktas ersätta rättegångskostnaderna i såväl förevarande instans som i förstainstansrätten.

⁽¹⁾ EUT C 82, 2.4.2005.

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 –
Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken
Italien**

(Mål C-371/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 92/50/EEG — Artiklarna 11 och 15.2 — Offentlig upphandling av tjänster — Tilldelning av datatjänster för kommunen Mantova (Italien) — Direkt tilldelning utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling)

(2008/C 223/03)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis, C. Zadra, L. Visaggio och C. Cattabriga)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia och G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 11 och 15.2 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) – Tilldelning av datatjänster för kommunen Mantova (Italien) – Direkt tilldelning utan föregående publicering av ett meddelande om upphandling

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 10, 14.1.2006.

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juli 2008 –
Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken
Frankrike**

(Mål C-389/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Etabliringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster — Hälso-skydd — Centrum för artificiell insemination av nötkreatur — Nationella bestämmelser enligt vilka auktoriserade centra ges ensamrätt att tillhandahålla tjänsten artificiell insemination av nötkreatur inom ett visst område och enligt vilka ett villkor för utfärdandet av tillstånd att verka som seminör är att ett avtal ingås med ett av dessa centra)

(2008/C 223/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bordes och E. Traversa)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, A. Colomb och G. le Bras)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 43 EG och 49 EG – Aktiviteter i samband med artificiell insemination av nötkreatur får endast utföras vid inseminationsstationer som är godkända i Frankrike

Domslut

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG genom att föreskriva att artificiell insemination av nötkreatur endast får utföras av auktoriserade centra för artificiell insemination, som innehar ett geografiskt monopol, och av personer som innehar ett tillstånd att arbeta som seminör, varvid ett villkor för utfärdandet av tillståndet är att ett avtal ingås med ett av dessa centra.
- 2) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 10, 14.1.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-132/06) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artikel 10 EG — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Skyldigheter enligt det inhemska systemet — Kontroll av skattepliktiga transaktioner — Amnesti)

(2008/C 223/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och M. Afonso)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. Braguglia och G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 2 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Skyldigheter enligt det inhemska systemet – Nationell lag enligt vilken skattepliktiga transaktioner som ägt rum under en rad beskattningsperioder undantas från kontroll

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund och enligt artikel 10 EG, genom att i artiklarna 8 och 9 i lag nr 289/2002 med bestämmelser om utformningen av statens årliga och fleråriga budget (2003 års finanslag) (legge n. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)) av den 27 december 2002 föreskriva ett allmänt och odifferentierat undantag från kontroll av skattepliktiga transaktioner som ägt rum under en rad beskattningsperioder.

2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 108, 6.5.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Groningen – Nederländerna) – Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV mot Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

(Mål C-206/06) ⁽¹⁾

(Den inre marknaden för el — Nationell lagstiftning enligt vilken ett pristillägg får tas ut på överföring av el till förmån för ett i lag angivet bolag som ska svara för strandade kostnader — Avgifter med motsvarande verkan som tullar — Diskriminerande interna skatter eller avgifter — Stöd som ges av medlemsstaterna)

(2008/C 223/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Groningen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV

Svarande: Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Rechtbank Groningen – Tolkning av artiklarna 25 EG, 87.1 EG och 90 EG – Nationella bestämmelser enligt vilka konsumenter i Nederländerna under en övergångsperiod åläggs att till sitt nätföretag betala ett pristillägg på el – Skyldighet för nätföretaget att betala tillägget till

ett i lag angivet bolag tillhörande de nationella elproducenterna för att täcka kostnader som har uppstått till följd av åtaganden och investeringar som bolaget gjorde före avregleringen av marknaden – Bolagets inbetalning av överskottet till statskassan

Domslut

- 1) Artikel 25 EG ska tolkas så, att den utgör hinder mot lagstiftning enligt vilken inhemska köpare av el är skyldiga att betala ett pristillägg till sin nätoperatör för de kvantiteter el, producerade i medlemsstaten och importerade, som överförs till förmån för dessa köpare, då nämnda operatör måste föra över detta tillägg till ett bolag som lagstiftaren angett för detta ändamål, ett bolag som är ett dotterbolag till de fyra inhemska elproducenterna och tidigare handhavare av kostnaderna för all producerad och importerad el, och detta pristillägg i sin helhet måste användas för betalning av strandade kostnader som detta bolag för egen del är skyldigt att erlägga, så att de belopp som detta bolag uppbär fullt ut kompenserar den pålaga som tas ut på överförd inhemsk el.

Detsamma gäller när de inhemska elproducenterna måste bära dessa kostnader och det angivna bolaget, till följd av föreliggande överenskommelser genom inköpspriset för el producerad i medlemsstaten, genom utdelning till de olika inhemska elproducenter till vilka det angivna bolaget är ett dotterbolag eller på annat sätt kunnat föra över hela den fördel som pristillägget innebär till de inhemska elproducenterna.

Artikel 90 EG ska tolkas så, att den utgör hinder mot ovan beskrivna lagstiftning om intäkterna från den uppburna avgiften på den överförda elen bara delvis används till att betala strandade kostnader, det vill säga när det belopp som det angivna bolaget uppburit bara kompenserar en del av pålagan på den överförda inhemska elen.

- 2) Artikel 87 EG ska tolkas så, att de belopp som betalats ut till det angivna bolaget med tillämpning av artikel 9 i övergångslagen för elproduktionssektorn av den 21 december 2000 (Obergangswet Elektrizitätsproductiesector) utgör ett statligt stöd i den mening som avses i nämnda fördragsbestämmelse, i den mån de medför ett ekonomiskt gynnande och inte utgör en ersättning som motsvarar ett vederlag för tjänster som det angivna företaget har tillhandahållit för att fullgöra skyldigheten att tillhandahålla offentliga nyttigheter.

(¹) EUT C 178, 29.7.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat Salzburg (Aigen, Österrike) – Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport mot Zollamt Salzburg, Erstattungen)

(Mål C-207/06) (¹)

(Förordning (EG) nr 615/98 — Exportbidrag — Levande nötkreaturs välbefinnande vid transport — Direktiv 91/628/EEG — Tillämpning av bestämmelser om skydd av djur vid transport — Bestämmelser om transporttider och viloperioder samt om sjötransport av nötkreatur till en plats utanför gemenskapen — Vattning och utfodring av djur under transport)

(2008/C 223/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg (Aigen, Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport

Svarande: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Unabhängiger Finanzsenat (Österrike) – Tolkningsavdelningen av artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 615/98 av den 18 mars 1998 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag när det gäller levande nötkreaturs välbefinnande vid transport (EGT L 82, s. 19) och av paragraferna 7 a och 7 b, punkt 48, kapitel VII i bilagan till rådets direktiv 91/628/EEG av den 19 november 1991 om skydd av djur vid transport, och ändring av direktiven 90/425/EEG och 91/496/EEG (EGT L 340, s. 17) och artikel 5 punkt A.2 d ii) andra strecksatsen i detta direktiv – Tillämplighet av regler om djurskydd rörande transporttider och viloperioder,

vid sjötransport av nötkreatur till en plats utanför gemenskapen på ett fordon som har lastats på ett fartyg utan att djuren har lossats – Avsaknad av uppgifter i färdplanen om tidpunkterna då djuren faktiska vattnats och utfodrats under resan.

Domslut

- 1) Artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 615/98 av den 18 mars 1998 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag när det gäller levande nötkreaturs välbefinnande vid transport, ska inte tolkas så att punkt 48.7 b i bilagan till rådets direktiv 91/628/EEG av den 19 november 1991 om skydd av djur vid transport, och ändring av direktiven 90/425/EEG och 91/496/EEG, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/29/EG av den 29 juni 1995, ska tillämpas vid fall av sjötransport som förbinder en geografisk punkt inom Europeiska gemenskapen med en geografisk punkt som är belägen i ett tredjeland och som sker med fordon som har lastats på fartygen utan att djuren har lossats.
- 2) Punkt 48.7 a i bilagan till direktiv 91/628, i dess lydelse enligt direktiv 95/29, ska tolkas så att transporttiden vid sjötransport som förbinder en geografisk punkt inom Europeiska gemenskapen med en geografisk punkt som är belägen i ett tredjeland, och som sker med fordon som har lastats på fartygen utan att djuren har lossats, saknar betydelse om djuren transporteras enligt villkoren i de nämnda punkterna 48.3 och 48.4, med undantag för transporttider och viloperioder. Om så är fallet, kan en ny vägtransportperiod påbörjas omedelbart efter att fordonet har lossats i hamnen i det tredjeland som är destination, i enlighet med punkt 48.4 d.
- 3) En färdplan som innehåller en på förhand med skrivmaskin gjord anteckning, enligt vilken djuren utfodras och vattnas "kväll, morgon, middag, kväll, morgon" under sjötransporten, kan uppfylla kraven enligt direktiv 91/628, i dess lydelse enligt direktiv 95/29, om det bevisas att denna utfodring och vattning faktiskt har ägt rum. Om den behöriga myndigheten, mot bakgrund av samtliga handlingar som exportören har ingett, anser att kraven i det nämnda direktivet inte har iakttagits, ska den bedöma om den omständigheten att dessa krav inte har efterlevts har påverkat djurens välbefinnande, och om detta, vid behov, kan rättas till, samt om det medför att exportbidraget går förlorat eller minskas, eller om det fortfarande kommer att utbetalas.

(¹) EUT C 190, 12.8.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Employment Tribunal – Förenade kungariket) – Sharon Coleman mot Attridge Law, Steve Law

(Mål C-303/06) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artiklarna 1, 2.1, 2.2 a, 2.3 och 3.1 c — Direkt diskriminering på grund av funktionshinder — Trakasserier som har samband med funktionshinder — Uppsägning av en anställd som inte själv har ett funktionshinder men som har ett barn med funktionshinder — Omfattas — Bevisbörla)

(2008/C 223/08)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Employment Tribunal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Sharon Coleman

Svarande: Attridge Law, Steve Law

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Employment Tribunal – Tolkningen av artiklarna 1, 2.2 a och 3 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16) – Räckvidden av begreppet funktionshinder – Möjligheten att sträcka ut denna till en person som står nära en person med funktionshinder och som har diskriminerats på grund av att han är närstående – Anställd som själv uppfostrar ett barn med funktionshinder

Domslut

- 1) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet och i synnerhet artiklarna 1, 2.1 och 2.2 a i detta direktiv ska tolkas så, att förbudet mot direkt diskriminering i dessa bestämmelser inte är begränsat till personer som själva har ett funktionshinder. Om en arbetsgivare behandlar en anställd som inte själv har ett funktionshinder mindre förmånligt än en annan person behandlas, har behandlats eller skulle ha behandlats i en jämförbar situation och det är styrkt att den anställde behandlats ogynnsamt på grund av att denne har ett barn med funktionshinder, som han eller hon själv ger den huvudsakliga delen av den vård som barnet behöver, strider denna behandling mot förbudet mot direkt diskriminering i artikel 2.2 a i direktiv 2000/78.

2) Direktiv 2000/78 och i synnerhet artiklarna 1, 2.1 och 2.3 i detta direktiv ska tolkas så, att förbudet mot trakasserier i dessa bestämmelser inte är begränsat till personer som själva har ett funktionshinder. När det är styrkt att det oönskade beteende som utgör trakasserier och som en anställd som inte själv har ett funktionshinder är föremål för har samband med funktionshinder hos den anställdes barn, som han eller hon själv ger den huvudsakliga delen av den vård som barnet behöver, strider detta beteende mot förbudet mot trakasserier i artikel 2.3 i direktiv 2000/78.

(¹) EUT C 237, 30.9.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien)) – ASM Brescia SpA mot Comune di Rodengo Saiano

(Mål C-347/06) (¹)

(Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG — Koncession avseende den allmännyttiga tjänsten att distribuera gas — Direktiv 2003/55 — Förtida hävande efter utgången av en övergångsperiod — Principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen)

(2008/C 223/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ASM Brescia SpA

Motpart: Comune di Rodengo Saiano

Ytterligare deltagare i rättegången: Anigas – Associazione Nazionale Industriali del Gas

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Tolkning av artiklarna 43 EG, 49 EG och 86.1 EG samt artikel 23.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG (EUT L 176, s. 57) – Automatisk förlängning av giltighetstiden för koncessionsavtal avseende tillhandahållande av allmännyttiga gasdistributionstjänster

Domslut

1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG utgör inte hinder för en nationell lagstiftning liknande den i målet aktuella, vari föreskrivs förlängning, på de villkor som fastställs däri, av den övergångsperiod vid vars utgång en koncession avseende distribution av naturgas, liknande den i målet aktuella, som beviljats utan föregående anbudsförfarande, hävs i förtid. Därför utgör inte heller vare sig artikel 10 EG eller proportionalitetsprincipen hinder för en sådan lagstiftning.

2) Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86.1 EG utgör inte hinder för en nationell lagstiftning liknande den i målet aktuella, i vilken det föreskrivs förlängning, på de villkor som fastställs däri, av den övergångsperiod vid vars utgång en koncession avseende distribution av naturgas, liknande den i målet aktuella, som beviljats utan föregående anbudsförfarande hävs i förtid, i den mån förlängningen är nödvändig för att avtalsparterna ska kunna lösa sina avtalsförhållanden under acceptabla villkor, med hänsyn till såväl de krav som ställs på allmännyttiga tjänster som de ekonomiska aspekterna.

(¹) EUT C 281, 18.11.2008.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 juli 2008 – Bertelsmann AG, Sony Corporation of America mot Europeiska gemenskapernas kommission, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, association internationale), Sony BMG Music Entertainment BV

(Mål C-413/06 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Kontroll av företagskoncentrationer — Det gemensamma företaget Sony BMG — Överklagande av ett beslut om ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden — Domstolsprövning — Räckvidd — Beviskrav — Betydelsen av meddelandet om invändningar — Förstärkande eller skapande av en kollektiv dominerande ställning — Motivering av beslut genom vilka en företagskoncentration godkänns — Användande av konfidentiella uppgifter)

(2008/C 223/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bertelsmann AG (ombud: P. Chappatte och J. Boyce, Solicitors), Sony Corporation of America (ombud: N. Levy, Barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala) (ombud: S. Crosby och J. Golding, Solicitors, I. Wekstein-Steg, Advocate), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Whelan och K. Mojzesowicz), Sony BMG Music Entertainment BV (ombud: N. Levy, Barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (tredje avdelningen) dom av den 13 juli 2006 i mål T-464/04, Impala mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogiltigförklarade kommissionens beslut av den 19 juli 2004 om att en koncentration i syfte att skapa ett gemensamt företag för Sonys och Bertelsmanns verksamhet inom området för inspelad musik var förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (ärende nr COMP/M.3333 – Sony/BMG)

Domslut

- 1) Förstainstansrättens dom av den 13 juli 2006 i mål T-464/04, Impala mot kommissionen, upphävs.
- 2) Ärendet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.
- 3) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) – cp-Pharma Handels GmbH mot Bundesrepublik Deutschland)

(Mål C-448/06) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Giltigheten av förordning (EG) nr 1873/2003 — Veterinärmedicinska läkemedel — Förordning (EEG) nr 2377/90 — Gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung — Progesteron — Restriktioner för användning — Direktiv 96/22/EG)

(2008/C 223/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: cp-Pharma Handels GmbH

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgericht Köln – Fråga om kommissionens förordning (EG) nr 1873/2003 av den 24 oktober 2003 om ändring av bilaga II till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung (EUT L 275, s. 9) är giltig, i den mån det i förordningen föreskrivs att progesteron som aktiv substans i veterinärmedicinska läkemedel endast får tillföras intravaginalt och intramuskulär injektion av denna substans därmed utesluts – Fråga huruvida kommissionen är behörig att föreskriva denna begränsning mot bakgrund av artikel 1.1 a och artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung (EGT L 224, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 117) jämförda med artikel 4.1 i rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, s. 3)

Domslut

Vid prövningen av den hänskjutna frågan har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 1873/2003 av den 24 oktober 2003 om ändring av bilaga II till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) – Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-484/06) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Första och sjätte mervärdesskattedirektiven — Principen om skatteneutralitet och proportionalitetsprincipen — Regler om avrundning av mervärdesskattebelopp — Avrundning nedåt per vara)

(2008/C 223/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artikel 11 A.1 a, artikel 22.3 b första meningen och 22.5 i direktiv 77/388/EEG: rådets sjätte mervärdesskattedirektiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) och artikel 2 första och andra styckena i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, s. 1301; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 3) – Regler om avrundning av mervärdesskattebelopp

Domslut

1) I avsaknad av en särskild gemenskapslagstiftning ankommer det på medlemsstaterna att fastställa reglerna och metoderna för avrundning av mervärdesskattebelopp. Vid detta fastställande är medlemsstaterna skyldiga att iakttä de principer som ligger till grund för det gemensamma systemet för mervärdesskatt, särskilt principen om skatteneutralitet och proportionalitetsprincipen.

2) Gemensapsrätten innehåller inte, på dess nuvarande stadium, några särskilda skyldigheter för medlemsstaterna att tillåta skattskyldiga personer att avrunda mervärdesskattebeloppet nedåt per vara.

⁽¹⁾ EUT C 20 av den 27.1.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 – L & D SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Julius Säman Ltd

(Mål C-488/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artiklarna 8.1 b och 73 — Figurmärket "Aire Limpio" — Gemenskapsfigurmärken, nationella och internationella figurmärken föreställande en gran med olika benämningar — Invändning från innehavaren — Delvist avslag på registreringsansökan — Fastställande av att det äldre varumärket har speciell särskiljningsförmåga på grundval av bevisning rörande ett annat varumärke)

(2008/C 223/13)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: L & D SA (ombud: S. Miralles Miravet, abogado)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Garcia Murilla) och Julius Sämann Ltd (ombud: E. Armijo Chávarri, abogado)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 7 september 2006, L & D mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Julius Sämann Ltd (mål T-168/04), genom vilken förstainstansrätten ogillade en talan om delvis ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandemåldomstol den 15 mars 2004 (ärende R 326/2003-2) om ett invändningsförfarande mellan Julius Sämann Ltd och L & D, S. A.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) L & D SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 20, 27.1.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Giudice di pace di Genova – Italien) – Corporación Dermoestética SA mot To Me Group Advertising Media

(Mål C-500/06) (¹)

(Artiklarna 3.1 g EG, 4 EG, 10 EG, 43 EG, 49 EG, 81 EG, 86 EG och 98 EG — Nationell lagstiftning om förbud mot reklam för estetiska medicinsk-kirurgiska behandlingar)

(2008/C 223/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Genova

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Corporación Dermoestética SA

Motpart: To Me Group Advertising Media

Övriga deltagare i rättegången: Cliniche Futura Srl

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Giudice di pace di Genova – Tolkningen av artiklarna 43 EG, 49 EG, 81 EG, 86 EG och 98 EG – Förenligheten av nationell lagstiftning som innehåller ett förbud mot att sända reklam för medicinska och kirurgiska behandlingar som utförs i privata vårdinrättningar på landstäckande TV-kanaler och enligt vilken kostnaden för reklam får inte överstiga fem procent av den deklarerade inkomsten för föregående år

Domslut

Artiklarna 43 EG och 49 EG, jämförda med artiklarna 48 EG och 55 EG, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning av det slag som här är i fråga, som innehåller ett förbud mot att sända reklam för medicinska och kirurgiska behandlingar som utförs i privata

vårdinrättningar på landstäckande TV-kanaler, samtidigt som sådan reklam under vissa villkor får sändas på lokala TV-kanaler.

(¹) EUT C 42, 24.2.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Athinaïki Techniki AE mot Europeiska gemenskapernas kommission, Athens Resort Casino AE Symmetochon

(Mål C-521/06 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — Stöd som Republiken Grekland beviljat konsortiet Hyatt Regency — Klagomål — Beslut att avskriva klagomålet — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artiklarna 4, 13 och 20 — Begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 230 EG)

(2008/C 223/15)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Athinaïki Techniki AE (ombud: S.A. Pappas, dikigoros)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou), Athens Resort Casino AE Symmetochon (ombud: F. Carlin, Barrister och N. Korogiannakis, dikigoros)

Saken

Överklagande av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts (andra avdelningen) beslut av den 26 september 2006 i mål T-94/05, Athinaïki Techniki AE mot Europeiska gemenskapernas kommission, genom vilket förstainstansrätten avvisat en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 2 december 2004 att avskriva sökandens klagomål mot det statliga stöd som Republiken Grekland påstås ha beviljat i samband med ett upphandlingsförfarande – Begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 230 EG

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 26 september 2006 i mål T-94/05, Athinaïki Techniki mot kommissionen, upphävs.
- 2) Den invändning om rättegångshinder som Europeiska gemenskapernas kommission gjort vid förstainstansrätten ogillas.

- 3) Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt för en ny prövning av Athinaiki Teknikis yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som fattats den 2 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission, att avskrivna klagandens klagomål avseende det statliga stöd som Republiken Grekland påstås ha beviljat Hyatt Regencys konsortium inom ramen för den offentliga upphandlingen avseende upplåtelse av 49 procent av kapitalet i Casino Mont Parnès.
- 4) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

(¹) EUT C 42, av den 24 februari 2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Dâmbovița – Rumänien) – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București mot Gheorghe Jipa

(Mål C-33/07) (¹)

(Unionsmedborgarskap — Artikel 18 EG — Direktiv 2004/38/EG — Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier)

(2008/C 223/16)

Rättegångspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunal Dâmbovița

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București

Motpart: Gheorghe Jipa

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Dâmbovița – Tolkingen av artikel 18 EG och artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EGT L 158, s. 77, och rättelse i EGT L 229, s. 35)

Domslut

Artikel 18 EG och artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras

familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG utgör inte hinder för nationell lagstiftning, enligt vilken det är möjligt att begränsa rätten för en medlemsstats medborgare att resa till en annan medlemsstat, bland annat med anledning av att vederbörande tidigare har återförts till hemlandet på grund av "illegal vistelse". Detta gäller under förutsättning dels att den aktuella medborgarens personliga beteende utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot som påverkar ett grundläggande samhällsintresse, dels att den planerade begränsande åtgärden är tillräcklig för att säkerställa att dess syfte uppfylls och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla detta syfte. Det åligger den hänskjutande domstolen att pröva huruvida detta är fallet i det aktuella målet.

(¹) EUT C 140, 23.6.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Brussel (Belgien)) – Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mot Firma Feryn NV

(Mål C-54/07) (¹)

(Direktiv 2000/43/EG — Diskriminerande kriterier för urval av personal — Bevisbörda — Sanktioner)

(2008/C 223/17)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Motpart: Firma Feryn NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Arbeidshof te Brussel – Tolking av artiklarna 2.2 a, 8.1 och 15 i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, s. 22) – Direkt diskriminerande kriterier för urval av personal avseende ras eller etniskt ursprung – Bevisbörda – Den nationella domstolens bedömning och konstateranden – Huruvida den nationella domstolen är skyldig att förordna om diskrimineringens upphörande

Domslut

- 1) Den omständigheten att en arbetsgivare offentligt uttalar att han inte kommer att anställa arbetstagare med visst etniskt ursprung eller av viss ras utgör direkt diskriminering avseende anställning, i den mening som avses i artikel 2.2 a i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung, eftersom sådana uttalanden starkt kan avskräcka vissa arbetssökande från att anmäla sitt intresse för ett arbete och följaktligen utgöra ett hinder för deras tillträde till arbetsmarknaden.
- 2) Offentliga uttalanden genom vilka en arbetsgivare låter ge till känna att denne inom ramen för sin anställningspolitik inte kommer att anställa arbetstagare med visst etniskt ursprung eller av viss ras ger anledning att anta, i den mening som avses i artikel 8.1 i direktiv 2000/43, att det föreligger en direkt diskriminerande anställningspolitik. Det åligger därmed arbetsgivaren att visa att principen om likabehandling inte har åsidosatts. Arbetsgivaren kan göra detta genom att visa att företagets faktiska anställningspolitik inte motsvarar dessa uttalanden. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida de omständigheter som läggs arbetsgivaren till last är styrka och att bedöma huruvida de uppgifter som arbetsgivaren har inkommit med till stöd för sitt påstående att han inte har åsidosatt principen om likabehandling är tillräckliga.
- 3) Även när det inte finns någon identifierbar person som har utsatts för diskriminering krävs det enligt artikel 15 i direktiv 2000/43 att de sanktioner som ska tillämpas på överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

(¹) EUT C 82, 14.4.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 – Franco Campoli mot Europeiska gemenskapernas kommission, Europeiska unionens råd

(Mål C-71/07 P) (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Lön — Pension — Tillämpning av korrigeringskoefficient som beräknats på grundval av de genomsnittliga levnadskostnaderna i bosättningsstaten — Övergångsbestämmelser som införts genom förordningen om ändring av tjänsteföreskrifterna — Invändning om rättsstridighet)

(2008/C 223/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Franco Campoli (ombud: advokaterna G. Vander-sanden, L. Levi och S. Rodrigues)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och D. Martin), Europeiska unionens råd (ombud: M. Arpio Santacruz och I. Sulce)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (andra avdelningen i utökad sammansättning) dom av den 29 november 2006 i mål T-135/05, Campoli mot kommissionen. Genom denna dom avvisade förstainstansrätten delvis talan. I den del talan kunde prövas ogillade förstainstansrätten yrkandet om ogiltigförklaring av klagandens pensionsbesked för månaderna maj–juli år 2004, till den del man i dessa för första gången tillämpade en korrigeringskoefficient som rättsstridigt beräknats utifrån den genomsnittliga levnadskostnaden i klagandens bosättningsland, och inte utifrån levnadskostnaden i huvudstaden i detta land – Följd av att de nya tjänsteföreskrifterna trätt i kraft med avseende på beräkning av korrigeringskoefficient – Övergångsbestämmelser för tjänstemän som gått i pension före den 1 maj 2004 – Beräkningsmetod för korrigeringskoefficienter och iakttagande av principen om likabehandling – Motiveringsskyldighet

Domslut

- 1) Huvudöverklagandet ogillas och anslutningsöverklagandet avvisas.
- 2) Franco Campoli, Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 117, 26.5.2007.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Bonn (Tyskland)) – Andrea Raccanelli mot Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften m.fl.

(Mål C-94/07) (¹)

(Artikel 39 EG — Begreppet arbetstagare — Ickestatlig allmännyttig organisation — Doktorandstipendium — Anställningsavtal — Villkor)

(2008/C 223/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Bonn

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andrea Raccanelli

Motpart: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften m.fl.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Arbeitsgericht Bonn – Tolkning av artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) – Huruvida en person ska anses utgöra en arbetstagare som förbereder en doktorsavhandling på grundval av ett stipendieavtal som ingåtts med en allmännyttig privaträttslig förening som är hemmahörande i en annan medlemsstat i vilken de flesta inhemska doktorander ges möjlighet att ingå ett anställningsavtal – Skyldighet att låta doktorander, som är medborgare i en annan medlemsstat, välja mellan ett stipendium och anställningsavtal – Begreppet arbetstagare

Domslut

- 1) En forskare som befinner sig i en sådan situation som klaganden i det nationella målet, det vill säga som förbereder en doktorsavhandling på grundval av ett stipendieavtal som ingåtts med Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV, ska endast betraktas som en arbetstagare i den mening som avses i artikel 39 EG om han, under en viss tid, utfört arbete under ledning av ett till denna förening hörande institut och om han, i utbyte mot detta arbete, erhåller lön. Det ankommer på den nationella domstolen att göra en sådan prövning av de faktiska omständigheterna som är nödvändig i syfte att avgöra huruvida så är fallet i det mål som är anhängigt vid den.
- 2) En privaträttslig förening som Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV ska iaktta icke-diskrimineringsprincipen gentemot arbetstagare i den mening som avses i artikel 39 EG. Det ankommer på den nationella domstolen att i sådana situationer som dem i det nationella målet fastställa huruvida inhemska doktorander inte har behandlats på samma sätt som utländska doktorander.
- 3) För det fall att klaganden i det nationella målet har rätt att åberopa en skada som uppkommit till följd av att han diskriminerats, ankommer det på den hänskjutande domstolen att mot bakgrund av den nationella lagstiftningen rörande utomobligatoriskt ansvar fastställa den ersättning som denne har rätt att kräva.

(¹) EUT C 117, av den 26 maj 2007.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07) mot Bundesrepublik Deutschland

(Förenade målen C-152/07–C-154/07) (¹)

(Telekommunikation — Nät och tjänster — Omfördelning av taxor — Artikel 4c i direktiv 90/388/EEG — Artikel 7.2 i direktiv 97/33/EG — Artikel 12.7 i direktiv 98/61/EG — Regleringsmyndighet — Direktivs direkta effekt — Triangelärt förhållande)

(2008/C 223/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07)

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Ytterligare deltagare i rättegången: Deutsche Telekom AG

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesverwaltungsgericht – Tolkning av kommissionens direktiv 90/388/EEG av den 28 juni 1990 om konkurrens på marknaderna för teletjänster (EGT L 129, s. 10; svensk specialutgåva, område 13, volym 19, s. 221) och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (EGT L 199, s. 32) – Nationell bestämmelse enligt vilken övriga operatörer, vid sidan av den ersättning för tillgång till accessnätet som beräknats på grundval av kostnaderna för denna tjänst, skall utge ett bidrag till operatören av accessnätet som kompensation för det anslutningskostnadsunderskott som uppstått till följd av tillhandahållandet av accessanslutning – Skyldighet för medlemsstaterna att avskaffa alla hinder mot en omfördelning av taxorna för tillgång till accessnätet – Huruvida en enskild kan åberopa direktivets direkta effekt vid nationella domstol för att få ett administrativt beslut, i vilken en enskild åläggs att utge betalning till en annan enskild, ogiltigförklarad

Domslut

- 1) Artikel 12.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/61/EG av den 24 september 1998, och artikel 4c i kommissionens direktiv 90/388/EEG av den 28 juni 1990 om konkurrens på marknaderna för teletjänster, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 96/19/EG av den 13 mars 1996, jämförda med skäl 5 och skäl 20 i direktiv 96/19, ska tolkas så, att en nationell regleringsmyndighet inte får förplikta en operatör av ett nät som är sammankopplat med ett allmänt tillgängligt telenät att utöver en samtrafikavgift erlagga en anslutningsavgift till den marknadsdominerande accessnätsoperatören som kompensation för det underskott som uppkommit för sistnämnda operatör till följd av tillhandahållandet av accessnätet under år 2003.
- 2) Artikel 4c i direktiv 90/388, i dess lydelse enligt direktiv 96/19, och artikel 12.7 i direktiv 97/33, i dess lydelse enligt direktiv 98/61, har direkt effekt och kan åberopas direkt av enskilda vid nationell domstol för att angripa ett beslut från den nationella regleringsmyndigheten.

(¹) EUT C 140, 23.6.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland)) – Emirates Airlines Direktion für Deutschland mot Diether Schenkel

(Mål C-173/07) (¹)

(Lufttrafik — Förordning (EG) nr 261/2004 — Kompensation till passagerare vid inställda flygningar — Räckvidd — Artikel 3.1 a — Begreppet flygning)

(2008/C 223/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Svarande: Diether Schenkel

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Tolkningen av artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1) – Begreppet avresa – Biljett för tur- och returresa från en medlemsstat till tredje land – Inställd returresa

Domslut

Artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, ska tolkas på så sätt att den inte är tillämplig i en situation med en tur- och returresa, där de passagerare som ursprungligen har avrest från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium där EG-fördragets bestämmelser är tillämpliga återvänder till denna flygplats med en flygning från en flygplats belägen i ett tredjeland. Den omständigheten att utflygningen och returflygningen omfattas av en enda bokning saknar betydelse för tolkningen av denna bestämmelse.

(¹) EUT C 155, 7.7.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-207/07) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 43 EG och 56 EG — Nationell lagstiftning enligt vilken förhandstillstånd krävs för förvärv av andelar i företag som bedriver reglerad verksamhet inom energisektorn samt till förvärv av tillgångar som krävs för att driva sådan verksamhet)

(2008/C 223/22)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Stövlbæk och R. Vidal Puig)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 43 EG och 56 EG – Nationell lagstiftning enligt vilken en särskild kommitté ska bevilja förhandstillstånd till förvärv av vissa andelar i företag som bedriver reglerad verksamhet inom energisektorn

Domslut

1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 56 EG, genom att anta bestämmelserna i punkt 1 andra stycket i den fjortonde uppgiften för den nationella energikommissionen som föreskrivs i elfte tilläggsbestämmelsen 3.1 i lag 34/1998 av den 7 oktober, avseende sektorn för kolväten (*Ley 34/1998, del sector de hidrocarburos*), i dess lydelse enligt kungliga lagdekretet 4/2006 (*Real Decreto-ley 4/2006*) av den 24 februari 2006 om krav på att nationella energikommissionen ska lämna förhandstillstånd till visst andelsägande i företag som bedriver viss reglerad verksamhet inom energisektorn samt till förvärv av tillgångar som krävs för att driva sådan verksamhet.

2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 140, 23.6.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Flughafen Köln/Bonn GmbH mot Hauptzollamt Köln

(Mål C-226/07) (¹)

(Direktiv 2003/96/EG — Gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 14.1 a — Skattebefrielse för energiprodukter som används för att framställa elektricitet — Möjlighet att beskatta av miljöpolitiska skäl — Skattebefrielsens direkta effekt)

(2008/C 223/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Svarande/Motpart: Hauptzollamt Köln

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Düsseldorf – Tolkning av artikel 14.1 a i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51) – Direkt effekt – Nationell bestämmelse som inte undantar dieselbrännolja som har använts till att framställa elektricitet från skatt

Domslut

Artikel 14.1 a i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet har direkt effekt i den del det däri föreskrivs att energiprodukter som används för att framställa elektricitet ska befrias från den skatt som föreskrivs i detta direktiv, med den följden att den – vad gäller en period under vilken medlemsstaten ännu inte hade införlivat detta direktiv med den nationella rätten inom den föreskrivna tidsfristen – kan åberopas av en enskild i mål vid de nationella domstolarna där denne, såsom är fallet i målet vid den nationella domstolen, har de nationella tullmyndigheterna som motpart och har yrkat att en nationell bestämmelse som strider mot nämnda artikel inte ska tillämpas.

(¹) EUT C 155, 7.7.2007.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-307/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 89/48/EEG — Erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier — Examensbevis för apotekare som specialiserat sig på klinisk analys erkänns inte — Underlåtenhet att införliva)

(2008/C 223/24)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och P. Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192), vad gäller yrket som apotekare som specialiserat sig på klinisk analys.

Domslut

- 1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, i dess lydelse enligt europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG av den 14 maj 2001, vad beträffar yrket som apotekare som specialiserat sig på klinisk analys.
- 2) Republiken Portugal förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 199, 25.8.2007.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-311/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 89/105/EEG — Inordnande av humanläkemedel i de nationella sjukförsäkringssystemen — Artikel 6.1 — Förteckning över läkemedel som omfattas av det nationella sjukförsäkringssystemet vilken innehåller tre kategorier av läkemedel med olika ersättningsvillkor — Frist för att anta beslut om införande av läkemedel i de kategorier i denna förteckning som har de mest fördelaktiga ersättningsvillkoren)

(2008/C 223/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky och B. Schima)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 6.1 i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, s. 8) – Nationell lagstiftning om social trygghet genom vilken det införs en förteckning över läkemedel som omfattas av sjukförsäkringssystemet vilken innehåller tre kategorier av läkemedel med olika ersättningsvillkor – Underlåtenhet att fastställa en frist som motsvarar den som föreskrivs i artikel 6.1 i direktiv 89/105/EEG för beslut om införande av läkemedel i de mest fördelaktiga kategorierna

Domslut

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen, genom att inte fastställa en frist enligt den bestämmelsen för att anta beslut om ansökningar om att införa läkemedel i de gula eller gröna avsnitten i lagen om ersättning för läkemedel som föreskrivs i den allmänna lagen om socialförsäkring (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), i dess lydelse enligt 2003 års lag om ändring av socialförsäkringen (Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2003).
- 2) Republiken Österrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 211, 8.9.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku – Republiken Polen) – Dariusz Krawczyński mot Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

(Mål C-426/07) (¹)

(Interna skatter och avgifter — Fordonsskatt — Punktskatt — Begagnade fordon — Import)

(2008/C 223/26)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dariusz Krawczyński

Motpart: Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku – Tolkning av artikel 90 EG och artikel 33.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Nationell lagstiftning om punktskatt som tas ut vid försäljning av personbilar som äger rum innan de för första gången registrerats inom landet

Domslut

- 1) Artikel 33.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991, ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en punktskatt som, i likhet med den som i Polen föreskrivits genom lag av den 23 januari 2004 om punktskatter (ustawa o podatku akcyzowym), tas ut vid försäljning av motorfordon som äger rum innan fordonen för första gången registrerats inom landet.
- 2) Artikel 90 första stycket EG ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en sådan punktskatt som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, i den mån den punktskatt som tas ut vid försäljning av begagnade motorfordon importerade från en annan medlemsstat än den som infört denna punktskatt vilken äger rum innan fordonen registrerats för första gången överstiger det resterande beloppet av samma punktskatt som ingår i marknadsvärdet på liknande fordon som tidigare registrerats i den medlemsstat som infört punktskatten. Det ankommer på den nationella domstolen att undersöka huruvida de bestämmelser som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, och särskilt en tillämpning av artikel 7 i finansministerns kungörelse av den 22 april 2004 om sänkning av punktskattesatser (rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego), får en sådan följd.

(¹) EUT C 283, av den 24.11.2007.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-510/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 68/414/EEG — Artikel 1 första stycket — Skyldighet att alltid hålla minimilager av petroleumprodukter — Åsidosättande)

(2008/C 223/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och B. Schima)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att iaktta skyldigheten att hålla minimilager av petroleumprodukter enligt artikel 1 första stycket i rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EGT L 308, s. 8; svensk specialutgåva, område 12, volym 1, s. 28), i dess ändrade och därefter kodifierade lydelse enligt rådets direktiv 2006/67/EG (EUT L 217, s. 8) – Lagringsskyldighetens natur och omfattning – Avvikelse mellan de uppgifter som lämnas av den berörda medlemsstaten och de uppgifter som lämnas av Eurostat – Metod för att beräkna lagren av petroleumprodukter och nivån för den inhemska konsumtionen av nämnda produkter

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 första stycket i rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, i dess lydelse enligt rådets direktiv 98/93/EG av den 14 december 1998, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att inom gemenskapen alltid hålla den lagernivån av petroleumprodukter som krävs för den andra kategori av produkter som anges i artikel 2 i samma direktiv.
- 2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-543/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/73/EG — Likabehandling av kvinnor och män — Tillgång till anställning — Yrkesutbildning och befordran — Arbetsvillkor — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 223/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: D. Haven)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 296, s. 15)

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) – Brottmålet beträffande verkställigheten av en europeisk arresteringsorder som utfärdats avseende Szymon Kozłowski)

(Mål C-66/08) ⁽¹⁾

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Artikel 4.6 — Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras — Tolkning av uttrycken "är bosatt" och "uppehåller sig" i den verkställande medlemsstaten)

(2008/C 223/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Szymon Kozłowski

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberlandesgericht Stuttgart – Tolkning av artikel 4.6 i rådets rambeslut (2002/584/RIF) av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) – Den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder om den har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff med avseende på en person som uppehåller sig i eller är bosatt i den verkställande medlemsstaten – Begreppen "bosatt" och "uppehåller sig" – Tolkning av artikel 6.1 EU jämförd med artiklarna 12 och 17 EG – Nationella bestämmelser som innebär att den verkställande rättsliga myndigheten har rätt att behandla eftersökta personer olika vad avser utlämning mot deras vilja beroende på om de är medborgare i den verkställande medlemsstaten eller i en annan medlemsstat

Domslut

Artikel 4.6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas på så sätt att

— en eftersökt person är "bosatt" i den verkställande medlemsstaten när denne verkligen är bosatt i denna medlemsstat och personen "uppehåller sig" där när den efter en stabil vistelse under viss tid i samma medlemsstat har ansetts få en sådan anknytning till denna medlemsstat som kan jämföras med sådan anknytning som följer av att personen är bosatt i denna medlemsstat, och

— i syfte att bedöma huruvida den eftersökta personen har sådan anknytning till den verkställande medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa att den berörda personen "uppehåller sig" i den mening som avses i nämnda artikel 4.6, ska det göras en helhetsbedömning som grundar sig på flera objektiva omständigheter som kännetecknar personens situation. Bland annat ska varaktigheten och arten av den eftersökta personens vistelse samt villkoren för denna bedömas samt vilka familjeband och ekonomiska band personen har till den verkställande medlemsstaten.

(¹) EUT C 107, av den 26 april 2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Republiken Litauen) – Brottmål mot Inga Rinau

(Mål C-195/08 PPU) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar — Verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Ansökan om icke-erkännande av ett avgörande genom vilket förordnas att ett barn som olovligen kvarhålls i en annan medlemsstat ska återlämnas — Förfarande för bråds-kande mål om förhandsavgörande)

(2008/C 223/30)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Inga Rinau.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Tolkning av artiklarna 21, 23, 24, 31.1, 40.2 och 42 i rådets direktiv (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EGT L 388, s. 1) – Ansökan om icke-erkännande i en medlemsstat A av ett beslut meddelat av en domstol i en medlemsstat B om krav på återlämnande av ett barn, som olovligen kvarhålls av sin mor i medlemsstat A, till sin far, bosatt i medlemsstat B och som tillerkänts vårdnaden om barn

Domslut

1. När ett avgörande om att inte återlämna barnet väl har fattats och meddelats ursprungsdomstolen, påverkas inte utfärdandet av intyg enligt artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 av att nämnda avgörande har inhiherats, ändrats, upphävts eller i varje fall inte har vunnit laga kraft eller att nämnda avgörande har ersatts med ett avgörande om att återlämna barnet, såvitt barnet inte har återlämnats. För det fall det inte har framförts någon invändning om att nämnda intyg inte är äkta och för det fall intyget har utfärdats enligt det formulär vars mall återfinns i bilaga IV till förordningen, är det inte tillåtet att framställa någon invändning mot att avgörandet om att återlämna barnet erkänns. Den domstol där avgörandet görs gällande har därvid bara att konstatera att det avgörande som försetts med intyg är verkställbart och att bifalla ansökan om att barnet omedelbart ska återlämnas.
2. Förutom de fall där förfarandet avser ett avgörande som försetts med intyg med tillämpning av artiklarna 11.8 och 40–42 i förordning nr 2201/2003, kan varje berörd part få fastställt att ett domstolsavgörande inte ska erkännas, även om någon ansökan om erkännande av avgörandet inte har getts in först.
3. Artikel 31.1 i förordning nr 2201/2003, i vilken föreskrivs att i detta skede av förfarandet ska varken den part mot vilken verkställighet begärs eller barnet ges tillfälle att yttra sig över ansökan, är inte tillämplig i ett förfarande för icke-erkännande av ett domstolsavgörande som anhängiggjorts utan att någon ansökan om erkännande av samma avgörande getts in i förväg. Motparten, som gör gällande att avgörandet ska erkännas, får yttra sig i en sådan situation.

(¹) EUT C 171, 5.7.2008.

Överklagande ingett den 22 maj 2008 av Philippe Guigard av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 11 mars 2008 i mål T-301/05, Guigard mot kommissionen

(Mål C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Philippe Guigard (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- uppta överklagandet till sakprövning,
- upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 mars 2008 i mål T-301/05,
- bifalla de yrkanden om ogiltigförklaring och om skadestånd som klaganden framställt i första instans, och
- förplikta svaranden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna såväl i målet om ogiltigförklaring som i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört i huvudsak tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Genom den första grunden, som innehåller två delar, gör klaganden gällande att förstainstansrätten gjort sig skyldig till en felaktig tolkning av fjärde Lomékonventionen ⁽¹⁾.

Förstainstansrätten har således felaktigt fastslagit att det enligt artikel 313.2 k i Lomékonventionen åligger den nationella utanordnaren att besluta om rekrytering av konsulter och experter i tekniskt bistånd, utan att ta hänsyn till den befogenhet som kommissionen enligt nämnda konvention har för kontroll av budget och förvaltningen av medel, och den skyldighet som åligger sistnämnda institution att ge den nationella utanordnaren tekniskt bistånd vid avtalsförhandlingar.

Förstainstansrätten har även felaktigt fastslagit att begäran som den nationella utanordnaren ställt till kommissionen för att få beslutet om förlängning av klagandens anställningsavtal godkänt, måste innehålla en uttrycklig hänvisning till artikel 314 i Lomékonventionen för att den tidsfrist på trettio dagar som avses i denna bestämmelse ska börja löpa, även om ett sådant krav inte på något sätt följer av denna artikel. Förstainstansrätten skulle således enligt klaganden, om den gjort en riktig tolkning av ovannämnda artikel, ha fastslagit att kommissionen försuttit nämnda tidsfrist.

Som andra grund gör klaganden gällande att motiveringen i den angripna domen innehåller en uppenbar motstridighet, eftersom förstainstansrätten beträffande den grund som avser åsidosättande av artikel 317 a i Lomékonventionen fastställt dels att den åberopats för sent, dels att den i sak förväxlats med den grund som avser åsidosättande av artikel 313.2 k i samma konvention. Enligt klaganden kan en och samma grund inte samtidigt avvisas och avslås.

Som tredje och sista grund anför klaganden att förstainstansrätten åsidosatt hans rätt till försvar, dels genom att inte beakta hela den argumentation som han utvecklat vid förhandlingen, dels genom att missuppfatta innebörden av hans talan vad avser

grunden för åsidosättande av omsorgsplikten, god förvaltningssed och principen om skydd för berättigade förväntningar.

⁽¹⁾ Fjärde konventionen mellan de Afrikanska staterna, de Karibiska staterna och Stillahavsstaterna (AVS) samt Europeiska gemenskaperna, undertecknad i Lomé den 15 december 1989 (godkänd genom rådets och kommissionens beslut 91/400/EKSG, EEG av den 25 februari 1991, om slutandet av den fjärde AVS-EEG-konventionen, EGT L 229, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 17, s. 57), i dess lydelse enligt det avtal som undertecknades i Mauritius den 4 november 1995 (EGT L 156, 1998, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Salamanca (Spanien) den 26 maj 2008 – Eva Martín Martín mot EDP Editores, S.L. och Juan Caballo Bueno

(Mål C-227/08)

(2008/C 223/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Salamanca

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eva Martín Martín

Motparter: EDP Editores, S.L. och Juan Caballo Bueno

Tolkningsfråga

Ska artikel 153 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, jämförd med artiklarna 3 och 95 i samma fördrag, liksom med artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rådets direktiv 85/577/EEG ⁽¹⁾ av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler, särskilt artikel 4 i direktivet, tolkas på så sätt att en domstol som prövar ett överklagande av ett avgörande från en underrätt ex officio får ogiltigförklara ett avtal som omfattas av nämnda direktivs tillämpningsområde, trots att konsumenten mot vilken anspråk har riktats inte vid något tillfälle, varken vid bestridandet under handläggningen av ärendet om betalningsföreläggande, vid den muntliga förhandlingen i anslutning därtill eller vid överklagandet har framställt något yrkande om sådan ogiltigförklaring?

⁽¹⁾ EGT L 372, s. 31; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 83.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 28 maj 2008 – Colin Wolf mot Stadt Frankfurt am Main

(Mål C-229/08)

(2008/C 223/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Colin Wolf

Motpart: Stadt Frankfurt am Main

Tolkningsfrågor

- 1) Har den nationella lagstiftaren alltid ett stort utrymme för eget skön när denna vill använda sig av sitt handlingsutrymme enligt artikel 6.1 i direktiv 2000/78/EG (*), eller begränsas detta handlingsutrymme till vad som är nödvändigt när det är fråga om att fastställa en högsta åldersgräns för rekrytering med hänsyn till att man vill att tjänstemännen ska arbeta en viss tid innan de går i pension enligt artikel 6.1. andra stycket c i direktiv 2000/78/EG?
- 2) Konkretiserar kravet på en rimligt lång anställningsperiod i artikel 6.1 andra stycket c i direktiv 2000/78/EG lämpligheten av de i artikel 6.1 första stycket i direktiv 2000/78/EG nämnda sätten för att genomföra syftet och inskränker därmed användningsområdet för denna allmänt utformade bestämmelse?
- 3) a) Utgör det ett berättigat syfte, i den mening som avses i artikel 6.1 första stycket i direktiv 2000/78/EG, att en arbetsgivare inför en högsta åldersgräns för rekrytering av tjänstemän för att se till att dessa tjänstgör under så många år som möjligt?
 b) Har ett sådant syfte genomförts på ett felaktigt sätt redan när det leder till att tjänstemän arbetar längre än de 5 år som behövs för att de ska få rätt till den minimipension som garanteras i lag vid förtidspensionering?
 c) Är ett sådant syfte oskäligt först om det leder till att tjänstemän arbetar längre än vad som är nödvändigt för att tjäna in den minimipension som är garanterad enligt lag vid förtidspensionering, för närvarande 19,51 år?
- 4) a) Utgör det ett berättigat syfte, i den mening som avses i artikel 6.1 första stycket i direktiv 2000/78/EG, att begränsa antalet tjänstemän som anställs så långt som möjligt genom en så låg högsta åldersgräns för rekry-

tering som möjligt, för att hålla ner kostnaderna för individuella förmåner, exempelvis vid olycksfall och sjukdom (även för familjemedlemmar)?

- b) Vilken betydelse kan tillmätas den omständigheten att kostnaderna totalt sett kan tänkas öka vid anställning av äldre tjänstemän genom att kostnaderna för individuella förmåner, exempelvis vid olycksfall och sjukdom (även för familjemedlemmar) med stigande ålder är högre än för yngre tjänstemän?
 - c) Måste det föreligga säkra prognoser eller statistik på detta område eller räcker allmänna sannolikhetsantaganden?
- 5) a) Utgör det ett berättigat syfte, i den mening som avses i artikel 6.1 första stycket i direktiv 2000/78/EG, när en arbetsgivare vill använda sig av en högsta åldersgräns för rekrytering för att säkerställa en "jämn åldersfördelning i den aktuella tjänstekarriären"?
 b) Vilka krav måste eventuella överväganden om utformningen av en sådan åldersfördelning uppfylla för att anses befogade (rimlighet och nödvändighet)?
 - 6) Utgör det ett berättigat övervägande, i den mening som avses i artikel 6.1 första stycket i direktiv 2000/78/EG, när arbetsgivaren hänvisar till att det generellt är möjligt att uppfylla de formella antagningsvillkoren till en utbildning för tjänst på medelnivå vid brandkåren, genom en motsvarande skolutbildning och en hantverksutbildning innan den högsta åldersgränsen för rekrytering har uppnåtts?
 - 7) Enligt vilka kriterier ska det bedömas om kravet på en minsta anställningsperiod innan personen i fråga ska pensioneras är rimlig eller nödvändig?
 a) Är kravet på en minsta anställningsperiod befogat enbart som motprestation för den utbildning som arbetsgivaren finansierar (kvalifikation för tjänst på medelnivå vid brandkåren) för att säkerställa en rimlig efterföljande anställningsperiod hos denna arbetsgivare, så att utbildningskostnaderna för tjänstemän på detta sätt gradvis arbetas av?
 b) Hur lång får den anställningsperiod som följer på utbildningsperioden högst vara? Får den överstiga fem år och i så fall under vilka förutsättningar?
 c) Kan det, oberoende av svaret på fråga 7 a, anses rimligt eller nödvändigt med en minsta anställningsperiod på grund av att den förväntade aktiva anställningsperioden för tjänstemän, vilkas pension finansieras uteslutande av arbetsgivaren, från det att anställningen börjar till den presumerade pensioneringen måste räcka för att tjäna in den minimipension som är garanterad enligt lag genom en anställningsperiod på för närvarande 19,51 år?

- d) Är det tvärtemot först då befogat att neka anställning enligt artikel 6.1 i direktiv 2000/78/EG om personen skulle anställas vid en ålder som leder till att minimipension skulle utbetalas vid den presumerade pensioneringen fastän denna inte tjänats in än?
- 8 a) Ska den lagstadgade pensionsåldern med efterföljande uppbärande av pension, eller den statistiska genomsnittsåldern för att gå i pension i en särskild tjänstemanna- eller yrkesgrupp, ligga till grund för bedömningen av pensionsålder enligt artikel 6.1 andra stycket c i direktiv 2000/78/EG?
- b) I vilken omfattning måste det tas hänsyn till att den reguljära pensionsåldern för enskilda tjänstemän i förkommande fall kan förskjutas med upp till två år? Leder denna omständighet till en höjning av den högsta åldersgränsen för rekrytering i motsvarande omfattning?
- 9) Får introduktionsutbildning under anställning tillgodoräknas vid beräkningen av den minsta anställningsperioden enligt artikel 6.1 i direktiv 2000/78/EG? Är det härvid av betydelse om utbildningstiden tillgodoräknas till fullo som möjlig pensionsberättigande anställningsperiod vid förvärvandet av pension, eller ska utbildningsperioden dras av från den minsta anställningsperiod vilken en arbetsgivare får kräva enligt artikel 6.1 andra stycket c i direktiv 2000/78/EG?
- 10) Är bestämmelserna i 15 § andra stycket tredje punkten i Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (allmänna likabehandlingslagen) förenliga med artikel 17 i direktiv 2000/78/EG?

(⁴) EGT L 303, 2000, p. 16.

Överklagande ingett den 29 maj 2008 av Massimo Giannini av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 12 mars 2008 i mål T-100/04, Massimo Giannini mot kommissionen

(Mål C-231/08 P)

(2008/C 223/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Massimo Giannini (ombud: L. Levi och C. Ronzi, avocates)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 12 mars 2008 i mål T-100/04,
- bifalla de yrkanden som klaganden framställt i första instans och följaktligen
 - ogiltigförklara beslutet fattat av uttagningskommittén i uttagningsprovet KOM/A/9/01 att inte föra upp klagandens namn på förteckningen över godkända sökande i detta uttagningsprov, ett beslut som delgetts klaganden genom ett brev av den 11 juni 2003, och att, i den mån det behövs, ogiltigförklara beslutet att avslå den begäran om omprövning som klaganden inkommit med, ett beslut som delgetts klaganden genom ett brev av den 8 juli 2003, samt att ogiltigförklara beslutet att avslå klagandens klagomål, ett beslut som delgetts klaganden genom ett brev av den 2 december 2003,
 - tilldöma klaganden skadestånd för ekonomisk skada beräknad till dels skillnaden mellan arbetslöshetsersättning uppburen efter att avtalet om tillfällig anställning upphört att gälla och lönen för en tjänsteman i lönegrad A7/4, dels, för perioden efter arbetslösheten, med ett belopp som motsvarar lönen för en tjänsteman i lönegrad A7/5, samt för ideell skada, beräknad till 1 euro, och
 - förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i första och andra instans.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar tre huvudsakliga grunder till stöd för sitt överklagande.

Klaganden klandrar genom den första grunden förstainstansrätten för att ha åsidosatt rätten till en rättvis rättegång och särskilt rätten att få saken prövad inom skälig tid. Det gick fyra år från det att talan väcktes vid förstainstansrätten till dess den överklagade domen meddelades. Enligt klaganden föreligger i förevarande fall inga exceptionella omständigheter som kan motivera en sådan tidsutdräkt. Målet var inte särskilt omfattande eller juridiskt komplicerat och processen hade stor betydelse för klaganden.

Som andra grund gör klaganden gällande att förstainstansrätten har åsidosatt artiklarna 4, 27 och 29 i tjänsteföreskrifterna och missbedömt såväl begreppet tjänstens intresse som den omsorgsplikt som åligger gemenskapsinstitutionerna i förhållande till dess tjänstemän och övriga anställda. Enligt klaganden har förstainstansrätten i detta sammanhang blandat ihop erhållandet av en anställning i gemenskapens tjänst, genom ett allmänt uttagningsprov med syfte att skapa en anställningsreserv, och den fortsatta karriären för personer som redan anställts, vilket sker i enlighet med de mekanismer för förflyttning och befördan som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna.

Som tredje grund åberopar klaganden slutligen att förstainstansrätten åsidosatt motiveringsskyldigheten, icke-diskrimineringsprincipen och principen om rätten till försvar, samt att de bevis som lagts fram för förstainstansrätten har missuppfattats. Denna sista grund består av tre delgrunder.

Som första delgrund hävdar klaganden att förstainstansrätten har åsidosatt såväl icke-diskrimineringsprincipen som motive-ringsskyldigheten och bestämmelserna om bevisning genom att finna att det faktum att vissa provdeltagare kände till den handling som det skriftliga provet var baserat på inte innebar ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och genom att inte kräva att svaranden skulle inkomma med konkreta bevis för att någon diskriminering hänförlig till denna omständighet inte förelåg.

Som andra delgrund anför klaganden att icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts och att de bevis som lagts fram för förstainstansrätten har missuppfattats då förstainstansrätten bedömt att uttagningskommitténs sammansättning var tillräckligt stabil för att säkerställa en objektiv jämförelse och betygsättning av provdeltagarna trots att det fanns uppgifter i målet som visade på en avsaknad av tillräcklig stabilitet i uttagningskommitténs sammansättning och att svaranden inte inkommit med flera viktiga sakuppgifter till förstainstansrätten.

Som tredje delgrund åberopar klaganden ett nytt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och bestämmelserna om bevisning, liksom ett åsidosättande av rätten till försvar, med hänvisning till förstainstansrättens slutsatser vad gäller uttagningskommitténs medlemmars opartiskhet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Ried im Innkreis (Österrike) den 2 juni 2008 – Brottmål mot Roland Langer

(Mål C-235/08)

(2008/C 223/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Ried im Innkreis

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Roland Langer

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 43 i EG-fördraget (fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen i dess lydelse av den 2 oktober 1997, senast ändrad genom Republiken Bulgariens och Rumäniens tillträde till Europeiska unionen den 25 april 2005, EUT L 157, s. 11) tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken uteslutande aktiebolag med säte på medlemsstatens territorium får bedriva verksamhet med hasardspel i kasinon i medlemsstaten, vilket innebär att det är nödvändigt att bilda eller förvärva ett aktiebolag i medlemsstaten?
- 2) Ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt monopol på vissa hasardspel, som till exempel hasardspel i kasinon, när medlemsstaten i fråga inte har någon sammanhängande och systematisk politik för att begränsa hasardspel, eftersom nationella organisa-törer med tillstånd uppmuntrar till deltagande i spel – till exempel vadhållning i samband med sportengagemang och lotterier som arrangeras av staten – och gör reklam härför (i tv, tidningar och tidskrifter), varvid kontanter för en lott till och med erbjuds i reklamen kort före lottdragningen ("TOI TOI – Glaub' ans Glück") ("Lycka till – Tro på turen")?
- 3) Ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, enligt vilken alla lagstadgade tillstånd för hasardspel och kasinon utfärdas för en tidsperiod av 15 år på grundval av bestämmelser enligt vilka ansökningar från konkurrenter från andra medlems-stater inte beaktas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 4 juni 2008 – Swiss Re Germany Holding GmbH mot Finanzamt München für Körperschaften

(Mål C-242/08)

(2008/C 223/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Swiss Re Germany Holding GmbH

Motpart: Finanzamt München für Körperschaften

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 9.2 e femte strecksatsen, artikel 13 B a och artikel 13 B d punkterna 2 och 3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter⁽¹⁾ tolkas så, att ett övertagande av ett avtal om återförsäkring av livförsäkring, för vilket förvärvaren utger köpeskilling och på grundval av vilket förvärvaren – med försäkringstagarens samtycke – övertar den dittillsvarande försäkringsgivarens från skatteplikt undantagna återförsäkringsverksamheten och framdeles tillhandahåller försäkringstagaren nämnda försäkringsgivares från skatteplikt undantagna återförsäkrings-tjänster, ska anses utgöra

- a) en försäkrings- eller banktjänst i den mening som avses i artikel 9.2 e femte strecksatsen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, eller
 - b) en återförsäkringstjänst enligt artikel 13 B a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, eller
 - c) en transaktion som huvudsakligen utgörs dels av ett från skatteplikt undantaget övertagande av förpliktelser enligt artikel 13 B d punkt 2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, dels av en från skatteplikt undantagen transaktion rörande fordringar enligt artikel 13 B d punkt 3 i samma direktiv?
2. Blir svaret på fråga 1 annorlunda om det inte är förvärvaren utan den dittillsvarande försäkringsgivaren som utger ersättning för överföringen?
3. Om fråga 1 punkterna a, b och c ska besvaras nekande: Ska artikel 13 B c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter tolkas så, att
- den vederlagsbetingade överföringen av avtal om återförsäkring av livförsäkring ska anses utgöra en leverans och att
 - det vid tillämpningen av artikel 13 B c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter inte har någon betydelse om den plats där den från skatteplikt undantagna verksamheten bedrivs ligger i den medlemsstat där leveransen äger rum eller om den ligger i en annan medlemsstat?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 9 juni 2008 – Gaz de France – Berliner Investissement SA mot Bundeszentralamt für Steuern

(Mål C-247/08)

(2008/C 223/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gaz de France – Berliner Investissement SA

Motpart: Bundeszentralamt für Steuern

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 a i rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater⁽¹⁾, jämförd med punkt f i bilagan till detta direktiv, tolkas på så sätt att även ett franskt bolag i den juridiska formen av "société par actions simplifiée" redan före år 2005 kunde betraktas som "ett bolag hemmahörande i en medlemsstat" i den mening som avses i detta direktiv och att det således i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 90/435/EEG skulle befrias från källskatt på vinst som delades ut år 1999 från dess tyska dotterbolag?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande:

Strider artikel 2 a i rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, jämförd med punkt f i bilagan till detta direktiv, mot artiklarna 43 EG och 48 EG eller artiklarna 56.1 EG, 58.1a EG och 58.3 EG i den mån det i denna förstnämnda artikel jämförd med artikel 5.1 i direktiv 90/435/EEG föreskrivs att vinst från ett tyskt dotterbolag, som delas ut till ett franskt moderbolag, ska befrias från källskatt när det franska bolaget har den juridiska formen société anonyme, société en commandite par actions eller société a responsabilité limitée, men inte när det franska bolaget har den juridiska formen société par actions simplifiée?

⁽¹⁾ EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25.

Talan väckt den 10 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-250/08)

(2008/C 223/38)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och P. van Nuffel)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 18, 33 och 56 i EG-fördraget och artiklarna 31 och 40 EES-avtalet genom att det i regionen Flandern vid beräkningen av en skattemässig fördel vid köp av fast egendom som ska användas för permanent boende endast beaktas det belopp som betalas i stämpelskatt vid köp av fast egendom som tidigare använts för permanent boende när denna egendom ligger i regionen Flandern men inte när den ligger i en annan medlemsstat än Belgien eller i en EFTA-stat, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt den belgiska lagstiftning om stämpelskatt som gäller i regionen Flandern minskas stämpelskatten vid köp av fast egendom i regionen Flandern som ska användas för permanent boende med det belopp som betalats i stämpelskatt vid köp av fast egendom i regionen Flandern som tidigare användes för permanent boende om sistnämnda egendom såldes inom samma period. Kommissionen anser att denna lagstiftning medför att personer som flyttar inom regionen Flandern får en skattemässig fördel under i övrigt liknande omständigheter som inte ges till personer som flyttar till regionen Flandern från en annan medlemsstat än Belgien. Kommissionen anser att ovan nämnda lagstiftning är diskriminerande mot de unionsmedborgare som utnyttjar sin rätt till fri rörlighet, att den är diskriminerande mot de unionsmedborgare som utnyttjar sin etableringsrätt och att den innehåller en begränsning för investeringar i fast egendom i regionen Flandern med kapital från andra medlemsstater än Belgien med följd att lagstiftningen strider mot artiklarna 18 och 43 i EG-fördraget, artikel 31 i EES-avtalet och artikel 56 EG och artikel 40 i EES-avtalet. Kommissionen anser att det inte finns några tvingande skäl av allmänintresse som

kan motivera att fördraget åsidosätts på detta område. Konungariket Belgien kan inte heller åberopa intresset av att säkerställa skattesystemets inre sammanhang, eftersom det i målet är frågan om två olika skattemässiga situationer som var och en regleras separat och av olika bestämmelser.

Talan väckt den 13 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-253/08)

(2008/C 223/39)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell och M. Telles Romão)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentet och rådets direktiv 2006/22/EG⁽¹⁾ av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 april 2007.

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 35.

Talan väckt den 13 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-255/08)

(2008/C 223/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Van Beek och J.-B. Laignelot)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.2 och 4.3 jämförd med bilaga II och III i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 97/11/EG ⁽²⁾ och direktiv 2003/35/EG ⁽³⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Enligt artikel 249 tredje stycket EG är ett direktiv bindande med avseende på det resultat som ska uppnås för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men överlåter till de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.
2. Medlemsstaterna ska därför inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet i nationell rätt och omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser.
3. I det aktuella målet löpte fristen för att anta nödvändiga bestämmelser och att omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser ut den 14 mars 1999 enligt artikel 3.1 i direktiv 97/11. Nederländerna har inte följt denna bestämmelse.
4. Enligt kommissionen har inte Nederländerna vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att artikel 4.2 och 4.3 jämförd med bilaga II och III, i lydelse enligt direktiv 97/11 och direktiv 2003/35 införlivas på ett korrekt sätt,

eftersom Nederländerna inte har tillämpat samtliga kriterier i bilaga III i direktivet på alla projekt i bilaga II i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226.

⁽²⁾ EGT L 73, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 156, s. 17.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 18 juni 2008 – Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. och Ladbrokes International Ltd. mot Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Mål C-258/08)

(2008/C 223/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. och Ladbrokes International Ltd.

Motpart: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Tolkningsfrågor

1. Uppfyller en nationell politik på hasardspelsområdet – vars syfte är att kanalisera spelbehovet och som faktiskt bidrar till att de målsättningar som åsyftas med den nationella lagstiftningen, det vill säga att motverka ludomani och att förebygga bedrägeri uppnås, eftersom det tillåtna utbudet av hasardspel är (mycket) mindre till följd av denna politik än det hade varit utan den – även villkoret enligt praxis från Europeiska gemenskapernas domstol, framför allt i dom av den 6 november 2003 i mål C-243/01, Gambelli, REG 2003, s. I-13031, att inskränkningarna på ett sammanhängande och systematiskt sätt [**Orig. s. 12**] ska bidra till att inskränka vadhållningsverksamheten, även om tillståndsinnehavaren/tillståndsinnehavarna tillåts att göra sitt/sina utbud av hasardspel attraktiva genom att introducera nya spel och genom att rikta den breda allmänhetens uppmärksamhet på sitt/sina utbud medelst reklam och således avhålla (potentiella) spelare från att delta i förbudna hasardspel (jämför dom av den 6 mars 2007 i förenade målen C-338/04, C-359/04 och C-360/04, Placaniva, REG 2007, s. I-1891, punkt 55)?

- 2a. Ska den nationella domstolen, förutsatt att en nationell lagstiftning om hasardspel är förenlig med artikel 49 EG, vid tillämpningen av denna lagstiftning i varje enskilt fall pröva om en åtgärd, såsom att med hjälp av en mjukvara göra utbud av hasardspel på en websida otillgängligt för personer som bor i den berörda medlemsstaten, i det enskilda fallet och i sig uppfyller villkoret att den verkligen bidrar till att de målsättningar som anförts som skäl för åtgärden uppfylls och om de inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster som följer av lagstiftningen och dess tillämpning inte är oproportionerliga?
- 2b. Har det någon betydelse för svaret på fråga 2a om den berörda åtgärden inte vidtas i anslutning till myndigheternas kontroll av att den nationella lagstiftningen följs utan i anslutning till ett civilrättsligt mål i vilket den organisation som anordnar hasardspel och som har det lagstadgade tillståndet för denna verksamhet har yrkat att en åtgärd vidtas eftersom tillståndet har åsidosatts och där åsidosättandet utgörs av att motparten inte har följt den aktuella nationella lagstiftningen och således har skapat sig en otillåten fördel i förhållande till den part som har det lagstadgade tillståndet?
3. Ska artikel 49 EG tolkas så att tillämpning av denna artikel medför att den i medlemsstaten behöriga myndigheten med hänvisning till ett i medlemsstaten gällande slutet system för tillstånd att erbjuda tjänster för spel om pengar [**Orig. s. 13**] kan förbjuda en tjänstetillhandahållare, som redan har tillstånd i en annan medlemsstat för att tillhandahålla sina tjänster över Internet, att även tillhandahålla dessa tjänster i den förstnämnda medlemsstaten?

Överklagande ingett den 24 juni 2008 av Christos Michail av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 16 april 2008 i mål T-486/04, Michail mot kommissionen

(Mål C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Christos Michail (ombud: advokaten C. Meïdanis)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- uppta överklagandet till sakprövning och bifalla detsamma,
- om det behövs, upphäva förstainstansrättens dom av den 16 april 2008 i mål T-486/04, och
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

Klaganden gör för det första gällande att förstainstansrätten gjort sig skyldig till en felaktig tolkning och tillämpning av gemenskapsrätten, och åsidosatt skyldigheten att motivera sina avgöranden, genom att i den angripna domen fastslå att kommissionen bidragit till att skapa en känsla hos honom av att vara offer för mobbning, i den mening som avses i artikel 12a i tjänsteföreskrifterna, och ändå ogilla hans talan.

Klaganden kritiserar för det andra förstainstansrätten för att ha missuppfattat de faktiska omständigheterna som legat till grund för dess bedömning, bland annat genom att pröva omständigheterna individuellt och inte i deras övergripande sammanhang, och för att ha gjort sig skyldig till flera fel vid den rättsliga kvalificeringen av dessa omständigheter.

Klaganden kritiserar för det tredje förstainstansrättens beslut om att, på grund av bristande tydlighet, avvisa de flertaliga grunder som han anfört till stöd för sin talan avseende, bland annat, åsidosättande av artiklarna 21a och 22b i tjänsteföreskrifterna och likhetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Genom uppdelningen av hans talan i flera delar har förstainstansrätten frångått hans talan dess föremål och utformning.

Talan väckt den 24 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-271/08)

(2008/C 223/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Wilms och D. Kukovec)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland fram till den 31 januari 2006 åsidosatt artikel 8 samt avdelningarna III till IV i direktiv 92/50/EEG ⁽¹⁾ och sedan den 1 februari har åsidosatt artikel 20 och artiklarna 23 till 55 i direktiv 2004/18/EG ⁽²⁾, genom att kommunala myndigheter och företag med mer än 1 218 anställda har genomfört upphandlingar av tjänstepensioner utan anbudsinfordran på europeisk nivå direkt med de institutioner och företag som nämns i 6 § TV-EUmw/VKA, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I Tyskland kan arbetstagare kräva av arbetsgivaren att en andel av deras framtida löneutbetalningar som motsvarar upp till fyra procent av den tillämpliga bidragsnivån ska utgöra en del av den allmänna pensionsförsäkringen genom att lönen omvandlas till en del av tjänstepensionen. Enligt kollektivavtalet om omvandling av lön för kommunalt anställda arbetstagare i den offentliga sektorn (nedan kallat kollektivavtalet) åligger det de kommunala myndigheterna respektive företagen att genomföra denna omvandling. Omvandlingen ska ske vid offentliga utomstående socialförsäkringsinstitutioner eller av företaget inom Sparkassen-Finanzgruppe (gruppen med sparbanker) eller av kommunala försäkringsorgan. I regel försäkras samtliga arbetstagare i kommunala myndigheter respektive företag genom grupp-försäkringsavtal, som innebär avtal om omvandling av lönen med de ovan angivna inrättningarna.

Enligt vad kommissionen har erfarit så ges dessa avtal om tillhandahållandet av tjänster inom tjänstepensionssystemet av kommunala myndigheter respektive företag utan en anbudsinfordran på europainivå direkt till de inrättningar som nämns i kollektivavtalet.

Tjänster inom tjänstepensionssystem omfattas av Bilaga I A, kategori 6 i direktiv 92/50/EEG respektive, sedan den 1 februari 2006, av bilaga II A i direktiv 2004/18/EG. Det rör sig härvid om försäkringstjänster och tjänster i samband med pensionsfonder som inte räknas som statlig socialförsäkring. Följaktligen ska de ifrågavarande offentliga tjänsterna som inköps av kommunala myndigheter, det vill säga av offentliga organ, betraktas som skriftliga offentliga uppdrag mot ersättning i den mening som avses i de nämnda direktiven. Det framgår av praxis att det i artikel 1 a i direktiv 92/50/EEG inte görs någon skillnad mellan kontrakt som en upphandlande myndighet ingår för att fullgöra sin uppgift att tillgodose allmänna intressen och kontrakt som inte har något samband med denna uppgift. Domstolen har således avisat konceptet att uppdragsgivaren ska definieras utifrån ett funktionalistiskt perspektiv. De tyska myndigheternas invändning att kommunala myndigheter respektive företag inte fyller samma funktion som en offentlig

upphandlande myndighet i samband med tjänstepensioner kan således inte vinna bifall.

Kommissionen företräder vidare uppfattningen att de ifrågavarande uppdragen överskrider tröskelvärdena på ett sätt som inte kan betraktas som ringa. I motsats till vad svaranden har anfört ska inte varje enskilt avtal ligga till grunden för bedömningen. Det handlar snarare om hur länge ramavtalet är giltigt eftersom de enskilda överenskommelserna mellan arbetstagaren och arbetsgivaren inte är föremål för upphandlingar i den mening som avses i de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling. Det relevanta värdet av ett ramavtal ska på motsvarande sätt vara lika stort som det uppskattade värdet utan mervärdesskatt för samtliga planerade uppdrag under ramavtalets giltighetstid. Enligt kommissionens beräkningar överskrider tröskelvärdet av minst 110 städer i Förbundsrepubliken Tyskland.

Kommunala myndigheter och företag skulle således inte ha fördelat tjänsteavtal avseende tjänstepensionerna direkt till de institutioner och företag som nämns i kollektivavtalet, utan dessa borde ha varit föremål för en anbudsinfordran på europainivå. Denna uppfattning påverkas inte av den omständigheten att betalningen av avgifterna regleras i kollektivavtal. För det första utgår domstolens rättspraxis entydigt från den premissen att kollektivavtalsfriheten inte gäller oinskränkt i förhållande till gemenskapsrätten och, för det andra, kan kommissionen inte se hur principen om kollektivavtalsfriheten så som den regleras i den tyska grundlagen skulle vara föremål för en otillåten inskränkning om offentliga uppdragsgivare skulle uppfylla de lagstadgade kraven för upphandlingsförfaranden.

⁽¹⁾ EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

⁽²⁾ EUT L 134, s. 114.

Talan väckt den 24 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-275/08)

(2008/C 223/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Wilms och D. Kukovec)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6 jämförd med artikel 9 i rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 ⁽¹⁾ genom att datacentralen Baden-Württemberg infortrade anbud avseende överlåtelsen och underhåll av en programvara, utan att genomföra ett upphandlingsförfarande inom hela Europa, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser ingåendet av ett avtal för att anskaffa en programvara som används vid fordonsregistrering. Avtalet ingicks mellan datacentralen Baden-Württemberg och Anstalten för kommunal databearbetning i Bayern (AKDB). Det ifrågavarande beslutet om tilldelning av avtalet fattades i ett förhandlat förfarande som inte omfattade något publicerande av ett meddelande om upphandling, och avtalsförhandlingarna fördes uteslutande med AKDB.

Enligt kommissionens uppfattning saknar den omständigheten att avtalet redan varit föremål för prövning i den mening som avses i direktiv 89/665/EEG betydelse för fastställandet av ett fördragsbrott, eftersom det mellan prövningsförfarandet inför de nationella domstolarna och ett fördragsbrottsförfarande enligt artikel 226 i EG-fördraget föreligger grundläggande väsensskillnader såväl med avseende på ändamål som i fråga om parterna och förfarandenas förlopp.

Beträffande det ifrågavarande avtalet rör det sig om ett offentligt varuupphandlingskontrakt i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 93/36/EEG. Avtalet avser såvitt är känt för kommissionen ett värde på cirka en miljon euro och överskrider därmed avsevärt det tröskelvärde som föreskrivs i direktivet. Datacentralen utgör en offentligrättslig juridisk person som bildats för det ändamål av allmänintresse som avser samordning och främjande av elektronisk databearbetning. Datacentralen står dessutom till övervägande del under delstaten Baden-Württembergs kontroll då denna utser mer än hälften av ledamöterna i styrelsen. Datacentralen utgör därmed upphandlande myndighet i den mening som avses i artikel 1 b i direktiv 93/36/EEG, vilken vid offentlig upphandling är skyldig att inom tillämpningsområdet för detta direktiv iaktta det förfarande som föreskrivs i direktivet. Den omständigheten att såväl datacentralen som AKDB utgör offentligrättsliga juridiska personer saknar betydelse för tillämpligheten av direktiv 93/36/EEG.

Såvitt kommissionen kan se har det inte framkommit några omständigheter som skulle kunna rättfärdiga en direkttilldelning av avtalet, exempelvis i form av ett förhandlat förfarande utan föregående publicering av meddelande. Enligt domstolens rättspraxis är det förhandlade förfarandet av undantagskaraktär och får endast tillämpas i "bestämda, exakt fastställda" fall. Bevisbördan

för att extraordinära omständigheter föreligger åvilar den medlemsstat som vill åberopa dessa. Då emellertid svaranden i förevarande mål inte har uppfyllt denna bevisbördan måste kommissionen dra slutsatsen att Förbundsrepubliken Tyskland genom att ingå det ifrågavarande avtalet har åsidosatt artikel 6 jämförd med artikel 9 i direktiv 93/36/EEG om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor, då avtalsslutet skett utan ett upphandlingsförfarande inom hela Europa.

⁽¹⁾ EGT L 199, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Spanien) den 26 juni 2008 – Francisco Vicente Pereda mot Madrid Movilidad S.A.

(Mål C-277/08)

(2008/C 223/45)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social nr 23 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Francisco Vicente Pereda

Svarande: Madrid Movilidad S.A.

Tolkningsfrågor

Ska artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ tolkas så att då den semesterperiod som har fastställts i ett företags kalender sammanfaller med en period av tillfällig oförmåga att arbeta på grund av ett olycksfall i arbetet, vilket inträffade före semesterperiodens början, har den berörda arbetstagaren, när dennes hälsotillstånd tillåter, rätt att ta ut sin semester vid andra datum än de som fastställdes inledningsvis, oberoende av om detta sker under det kalenderår som motsvarar de aktuella semesterdagarna eller inte?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EGT L 299, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 26 juni 2008 – Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH mot Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH

(Mål C-278/08)

(2008/C 223/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Motpart: Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) (nedan kallat direktiv 89/104) (!) tolkas så, att ett varumärke används på ett sätt som är förbehållet varumärkesinnehavaren när varumärket eller ett tecken som liknar varumärket (till exempel orddelen av ett ord- och figurmärke) bokas som ett keyword av ett sökmotorföretag varmed reklam för identiska eller liknande varor och tjänster visas på bildskärmen om varumärket eller ett tecken som liknar varumärket matas in som sökord i sökmotorn?
- 2) För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:
 - A) Utgör användandet av ett sökord som är identiskt med varumärket i reklam för identiska varor eller tjänster ett intrång i varumärkesinnehavarens ensamrätt oberoende av om den nedladdade reklamen visas i träfflistan eller i ett avskilt annonsblock och oberoende av om den markeras som "annons"?
 - B) Kan risken för förväxling vid användandet av ett tecken som är identiskt med varumärket för liknande varor eller tjänster eller vid användandet av ett tecken som liknar varumärket för identiska eller liknande varor eller tjänster uteslutas när reklamen markeras som "reklam" och/eller inte visas i träfflistan utan i ett avskilt annonsblock?

(!) EGT L 40, 1989, s. 1.

Överklagande ingett den 25 juni 2008 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 april 2008 i mål T-233/04, Konungariket Nederländerna, med stöd Förbundsrepubliken Tyskland, mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-279/08 P)

(2008/C 223/47)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Vliet, K. Gross och C. Urraca Gaviedes)

Övriga parter i målet: Konungariket Nederländerna, Förbundsrepubliken Tyskland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i första hand
 - a) upphäva den överklagade domen,
 - b) förklara att talan om ogiltigförklaring av beslutet inte kan upptas till prövning, och
 - c) förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna såväl i förstainstansrätten som i förevarande mål, samt
- i andra hand
 - a) upphäva den överklagade domen,
 - b) ogilla talan om ogiltigförklaring av beslutet, och
 - c) förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna såväl i förstainstansrätten som i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

- I den första grunden har kommissionen gjort gällande att förstainstansrätten felaktigt upptog Konungariket Nederländernas talan till prövning.

Enligt kommissionen framgår det av domstolens rättspraxis, och särskilt domstolens beslut i mål 164/02, att en medlemsstat inte kan väcka talan om ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen i vilket den har förklarat att ett stöd som anmälts av medlemsstaten är förenligt med den gemensamma marknaden.

— I den andra (alternativa) grunden har kommissionen gjort gällande att förstainstansrätten kom till den oriktiga slutsatsen att den omtvistade åtgärden inte är selektiv, det vill säga inte gynnar vissa företag i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Vidare har kommissionen gjort gällande att förstainstansrätten gjorde den oriktiga bedömningen att även om åtgärden är selektiv, utgör den inte något statligt stöd på grund av dess ändamål och med hänsyn till att denna åtgärd är motiverad med hänsyn till det sätt som systemet är uppbyggt.

Överklagande ingett den 26 juni 2008 av Deutsche Telekom AG av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 april 2008 i mål T-271/03, Deutsche Telekom mot kommissionen

(Mål C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Deutsche Telekom AG (ombud: U. Quack, Rechtsanwalt, S. Ohlhoff, Rechtsanwalt, M. Hutschneider, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, tidigare Tropolys NRW GmbH, tidigare CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, tidigare KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, tidigare tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, tidigare VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens dom av den 10 april 2008 i mål T-271/03,
- ogiltigförklara kommissionens beslut 2003/707/EG⁽¹⁾ av den 21 maj 2003, vilket offentliggjordes under nummer C (2003) 1536 slutlig,
- i andra hand, i den omfattning som domstolen anser är lämplig, sänka de böter som Deutsche Telekom AG ålaggs i artikel 3 i det överklagade beslutet från kommissionen, och
- förplikta kommissionen att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande av förstainstansrättens dom:

Domen strider mot artikel 82 EG och principen om skydd för berättigade förväntningar. Klaganden kan i förevarande fall inte anses ha åsidosatt nämnda bestämmelse eller ha agerat på ett felaktigt sätt. I domen beaktades inte den upprepade prövningen av den aktuella marginalpressen som gjordes av tyska Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (nedan kallad RegTP), vilken vid den aktuella tidpunkten, ansvarade för regleringen av klaganden, i enlighet med gällande lag. RegTP prövade upprepade gånger huruvida en konkurrensbegränsande marginalpress föreligger vid accessnät och kom fram till att så inte var fallet. I ett sådant fall överlappas och begränsas det reglerade företags särskilda ansvar för marknadsstrukturen av den behöriga regleringsmyndighetens ansvarsområde. Enligt regleringsbesluten kunde klaganden utgå från att dess agerande inte var konkurrensbegränsande. Uppfattningen att klaganden kan ha sänkt den aktuella marginalpressen genom att höja sina ADSL-avgifter strider mot förstainstansrättens egen ståndpunkt enligt vilken en korssubventionering mellan olika märken inte ska beaktas vid prövningen av en marginalpress. I strid med gällande lag bortsåg förstainstansrätten dessutom från att kommissionen inte hade prövat huruvida en höjning av ADSL-avgifterna överhuvudtaget sänkte den aktuella marginalpressen.

Domen strider även mot artikel 82 EG med anledning av att förstainstansrätten gjorde en felaktig prövning av kriterierna i denna bestämmelse. En redan föreliggande analys av marginalpressen utgör inte bevis för missbruk. Om grossistavgifterna (såsom i förevarande fall) har fastställts av de behöriga regleringsmyndigheterna kan denna analys i sig få konkurrensbegränsande följder.

I detta sammanhang åsidosatte även förstainstansrätten sin motiveringsskyldighet med avseende på domen.

Vad avser den metod som kommissionen tillämpade vid bedömningen av marginalpressen är flera centrala delar av den överklagade domen dessutom behäftade med rättsliga fel. För det första eftersom den så kallade As-Efficient-Competitor-Test, vilken förstainstansrätten använde som en allmängiltig referens vid jämförelser, under alla omständigheter inte kan tillämpas när företaget med dominerande ställning och dess konkurrent (såsom i förevarande fall) är underkastade olika konkurrensbestämmelser och villkor. För det andra eftersom analysen för marginalpressen endast beaktar accessavgifter, medan avgifter för andra telekommunikationstjänster som är hänförliga till samma grossist inte beaktas (detta gäller särskilt för anslutningar). Även fastställandena i domen avseende marginalpressens konsekvenser är behäftade med flera rättsliga fel. Domen innehåller inte heller någon bedömning av marginalpressens kausalitet vad avser förstainstansrättens fastställanden avseende marknadsstrukturen.

Förstainstansrätten missförstod vidare de krav på motivering av kommissionsbeslut som ställs i artikel 253 EG.

Slutligen tillämpade förstainstansrätten artikel 15.2 i förordning 17 felaktigt genom att inte ta ställning till kommissionens beräkning av bötesbeloppet. Detta trots att kommissionen felaktigt utgick från att en allvarlig överträdelse förelåg, inte i tillräcklig utsträckning beaktade den sektorsspecifika regleringen av klagandens avgifter och i bästa fall hade kunnat besluta om ett symboliskt bötesbelopp. Därmed åsidosatte förstainstansrätten sin skyldighet att på ett rättsligt korrekt sätt beakta alla relevanta faktorer och att i tillräcklig utsträckning beakta klagandens argument avseende ogiltigförklaring eller sänkning av bötesbeloppet.

(¹) EUT L 263, s. 9.

Talan väckt den 27 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-283/08)

(2008/C 223/49)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Roels och W. Wils)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG (¹) av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell rätt löpte ut den 12 juni 2007.

(¹) EUT L 149, s. 22.

Talan väckt den 27 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-284/08)

(2008/C 223/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Roels och W. Wils)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att i Gibraltar uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (¹) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för direktivets införlivande löpte ut den 12 juni 2007.

(¹) EUT L 149, s. 22.

Talan väckt den 30 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-286/08)

(2008/C 223/51)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och J.-B. Laignelot)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1.2 och 1.6 i rådets direktiv 91/689/EEG⁽¹⁾ om farligt avfall och artiklarna 5.1, 5.2 och 7.1 i direktiv 2006/12/EG⁽²⁾ (som har ersatt direktiv 75/442/EEG om avfall, i dess lydelse enligt direktiv 91/156/EEG), genom att inte inom en rimlig tidsperiod ha utarbetat och genomfört en plan för hanteringen av farligt avfall, som är förenlig med de kriterier som uppställs i de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna, och genom att inte ha upprättat ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortskaffandet av farligt avfall, vilket innebär att nämnda avfall kan bortskaffas vid anläggningar med användning av de bäst anpassade metoderna, så att en hög nivå för miljö- och hälsoskyddet säkerställs.
- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1.2 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall och artiklarna 4 och 8 i direktiv 2006/12/EG (som har ersatt direktiv 75/442/EEG om avfall, i dess lydelse enligt direktiv 91/156/EEG) samt sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1, 6, 7, 8, 9, 13 och 14 i direktiv 99/31/EG⁽³⁾ om deponering av avfall, genom att inte ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att, med avseende på hantering av farligt avfall, följa artiklarna 4 och 8 i direktiv 2006/12/EG (som har ersatt direktiv 75/442/EEG om avfall, i dess lydelse enligt direktiv 91/156/EEG) och artiklarna 3.1, 6, 7, 8, 9, 13 och 14 i direktiv 99/31/EG om deponering av avfall.
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har, mot bakgrund av de bestämmelser om hantering av farligt avfall som Republiken Grekland framhållit, och särskilt mot bakgrund av den nationella planen för bortskaffande av sådant avfall, konstaterat att dessa åtgärder inte uppfyller de krav som ställs i de gemenskapsrättsliga bestämmelserna på området för hantering av farligt avfall.

Det föreligger brister i den nationella planen för avfallshanteringen framför allt eftersom den endast innehåller ungefärliga angivelser och inte uppfyller kravet på "tillräcklig precisering", vilket är oförenligt med artiklarna 1.2 och 6.2 i direktiv 91/689/EEG och artikel 7.1 i direktiv 2006/12/EG (som har ersatt direktiv 75/442/EEG).

Den nationella planen för avfallshantering innefattar inte heller något gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortskaffandet av farligt avfall. Ändamålsenliga anläggningar saknas. Bedömningar avseende vilken behandlingskapacitet som krävs saknas. Det föreligger även brister beträffande inrättandet och den geografiska placeringen av de ändamålsenliga anläggningarna. Detta är oförenligt med artikel 1.2 i direktiv 91/689/EEG och artikel 5 i direktiv 2006/12/EG (som har ersatt direktiv 75/442/EEG).

Dessutom har det konstaterats att det vid bortskaffande av farligt avfall i Grekland är vanligt förekommande med så kallad "tillfällig deponering", vilken till följd av förnyade tillstånd i avsaknad av lämpliga avfallsupplag övergår till att bli permanent. Härav följer att artikel 1.2 i rådets direktiv 91/689/EEG, artiklarna 4 och 8 i direktiv 2006/12/EG (som har ersatt direktiv 75/442/EEG om avfall) och artiklarna 3.1, 6, 7, 8, 9, 13 och 14 i direktiv 99/31/EG om deponering av avfall har åsidosatts, genom att nödvändiga åtgärder inte har vidtagits för att säkerställa ett säkert och slutgiltigt bortskaffande av farligt avfall så att människors hälsa inte äventyras och miljön inte skadas.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199.

⁽²⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s.1.

Talan väckt den 1 juli 2008 – kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-289/08)

(2008/C 223/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och A. Sipos)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 c i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽¹⁾ genom att inte utarbeta en extern plan för de räddningsinsatser som skall vidtas utanför de verksamheter som omfattas av artikel 9 i det direktivet, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har gjort gällande att det utgör ett grundläggande krav enligt direktiv 96/82 att externa planer utarbetas för de räddningsinsatser som skall vidtas utanför de verksamheter som omfattas av artikel 9 i direktivet. Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv, eftersom sådana planer inte har utarbetats beträffande åtta verksamheter som är i drift inom Luxemburgs territorium.

⁽¹⁾ EGT L 10, 1997, s. 13.

Talan väckt den 2 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland

(Mål C-293/08)

(2008/C 223/53)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande, I Koskinen)

Svarande: Republiken Finland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmed-

borgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

- förplikta Republiken Finland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 10 oktober 2006.

⁽¹⁾ EUT L 304, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Montpellier (Frankrike) den 3 juli 2008 – Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

(Mål C-296/08)

(2008/C 223/54)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Montpellier

Person som berörs av förfarandet vid den nationella domstolen

Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

Tolkningsfrågor

- 1) Medför tillämpningen av uttrycket "skall ersätta" i artikel 31 i rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾, att en medlemsstat – i detta fall Spanien – som inte har lämnat någon underrättelse enligt artikel 31.2 i nämnda rambeslut angående bilaterala eller multilaterala avtal som de avser att fortsätta tillämpa, inte kan tillämpa andra förfaranden än förfarandet med en europeisk arresteringsorder i förhållande till en medlemsstat – i detta fall Frankrike – som har lämnat en underrättelse enligt artikel 32 i rambeslutet?

2) Om den föregående frågan ska besvaras nekande: Medför den verkställande statens förbehåll att denna stat kan tillämpa en konvention av den 27 september 1996, som alltså ingicks före den 1 januari 2004 men inte trädde i kraft i den verkställande staten förrän efter det i artikel 32 i rambeslutet angivna datumet den 1 januari 2004?

(¹) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1).

sbrott medför fara för människors hälsa och för att miljön skadas, vilket de italienska myndigheterna tillstått i officiella meddelanden. Det innebär således att artiklarna 4 och 5 i direktiv 2006/12/EG har åsidosatts.

(¹) EUT L 114, s. 9.

Talan väckt den 3 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-297/08)

(2008/C 223/55)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Zadra, D. Recchia och J.-B. Laignelot)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG (¹) av den 5 april 2006 om avfall, genom att inte, med avseende på regionen Campania, vidta nödvändiga åtgärder för att se till att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att miljön skadas, och särskilt genom att inte ha upprättat ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortskaffandet, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar att det ska fastställas att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, genom att i regionen Campania inte ha upprättat ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortskaffandet som är sådant att regionen klarar av att sörja för bortskaffandet av sitt avfall, i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Detta fördrag-

Talan väckt den 3 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-298/08)

(2008/C 223/56)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell och I. Chatsigiannis)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG (¹) av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 1 april 2007.

(¹) EUT L 102, av den 11 april 2006, s. 35.

Överklagande ingett den 7 juli 2008 av Leche Celta, SL av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 23 april 2008 i mål T-35/07, Leche Celta mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-300/08 P)

(2008/C 223/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Leche Celta, SL (ombud: J. Calderón Chavero, abogado, och T. Villate Consonni, abogada)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster, modeller), Celia SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 23 april 2008 i mål T-35/07 och finna att varumärkena CELIA/CELTA är oförenliga, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna,

Grunder och huvudargument

Klaganden ifrågasätter i sitt överklagande förstainstansrättens bedömning av likheten mellan varumärkena. Enligt klaganden är likheten mellan varumärkena så stor att omsättningskretsen inte kan finna någon skillnad mellan dem, i synnerhet som de varor som de beskriver är identiska. Förstainstansrättens bedömning att det förelåg en låg grad av ordlikhet och begreppsmässig likhet mellan de motstående kännetecknen är således felaktig.

Talan väckt den 9 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-306/08)

(2008/C 223/58)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och D. Kukovec)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/37/EEG⁽¹⁾ av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten, särskilt artiklarna 1, 6.6, 11 och 12 samt kapitel 2 i avdelning IV i direktivet (artiklarna 24–29), genom att tilldela integrerade handlingsprogram enligt lag 6/1994 av den 15 november 1994 om stadsplanering inom den autonoma regionen Valencia,

fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 6, 24, 30, 31.4 a, 48.2 och 53 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG⁽²⁾ av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster, genom att tilldela integrerade handlingsprogram enligt lag 16/2005 om stadsplanering inom Valencia, som genomförts genom det regionala valencienska dekretet 67/2006 av den 12 maj 2006 om godkännande av förordningen om stads- och regionplanering, och

- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen påpekar att tilldelningen av integrerade handlingsprogram, IHP, en stadsplaneringsåtgärd som gjorts möjlig genom lag 6/1994 av den 15 november 1994 om stadsplanering inom den autonoma regionen Valencia (SARV) och den lag som följt efter denna, det vill säga lag 16/205 om stadsplanering inom Valencia (LSV), avser kontrakt om offentlig upphandling av byggtreprenader som ska tilldelas i enlighet med direktiven 93/37/EG och 2004/18/EG. Kommissionen hävdar med andra ord att IHP utgör kontrakt om offentlig upphandling av byggtreprenader som tilldelas av lokala organ och som innefattar genomförande av offentliga byggtreprenader avseende infrastruktur av dem som utvalts av den lokala förvaltningen för att vidta stadsplaneringsåtgärder.

Kommissionen anser att LSV strider mot gemenskapsdirektiven om offentlig upphandling i flera avseenden, däribland vad gäller den förste anbudsgivarens privilegierade ställning, erfarenheten hos dem som tilldelats liknande kontrakt, öppen presentation av alternativ till den förste anbudsgivarens anbud, hanteringen av varianter, kriterierna för att tilldela IHP, möjligheten att ändra kontraktet efter det att det har tilldelats (exempelvis möjligheten att höja de avgifter som stadsplaneringsåtgärderna är förenade med) och hanteringen av de fall där den anbudsgivare som har tilldelats kontraktet inte har fullgjort kontraktet. Vissa av dessa åsidosättanden hänför sig även till SARV, medan andra endast hänför sig till LSV.

⁽¹⁾ EGT L 199, s. 54.

⁽²⁾ EGT L 134, s. 114.

Talan väckt den 10 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-308/08)

(2008/C 223/59)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och D. Recchia)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- förklara att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, såsom dessa har tolkats i domstolens domar av den 13 januari 2005 i mål C-117/03 och den 14 september 2006 i mål C-244/05, samt de skyldigheter som följer av artikel 12.4 i det nämnda direktivet, beträffande planen för iordningställande av landsvägen mellan Villamanrique de la Condesa (Sevilla) och El Rocío (Huelva).
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 92/43/EEG, såsom dessa har tolkats i domstolens domar av den 13 januari 2005 i mål C-117/03 och den 14 september 2006 i mål C-244/05, samt de skyldigheter som följer av artikel 12.4 i det nämnda direktivet, genom att genomföra planen för iordningställande av landsvägen mellan Villamanrique de la Condesa (Sevilla) och El Rocío (Huelva) utan att verkställa lämpliga tillhörande skyddsåtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 306, s.7.

Talan väckt den 14 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-312/08)

(2008/C 223/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv när det gäller fri rörlighet för personer, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet gick ut den 1 januari 2007.

⁽¹⁾ EUT L 363, s. 141.

Talan väckt den 14 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-313/08)

(2008/C 223/61)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Vesco och P. Dejmek)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1.4–1.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/58/EG⁽¹⁾ av den 15 juli 2003 om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG när det gäller krav på offentlighet i vissa typer av bolag, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande med den nationella rättsordningen löpte ut den 30 december 2006.

(¹) EUT L 221, s. 13.

Talan väckt den 15 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-321/08)

(2008/C 223/62)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och E. Adsera Ribera)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG (¹) av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2005/29 löpte ut den 12 juni 2007.

(¹) EUT L 149, s. 22.

Talan väckt den 15 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige

(Mål C-322/08)

(2008/C 223/63)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande och J. Enegren, ombud)

Svarande: Konungariket Sverige

Yrkanden

- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att fullständigt genomföra direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om detta, och
- förplikta Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 10 oktober 2006.

(¹) Om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, EUT L 304, s. 12.

Talan väckt den 16 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-326/08)

(2008/C 223/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och B. Kotschy)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten, särskilt enligt artikel 19 i direktiv 2005/29/EG⁽¹⁾, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 12 juni 2007.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder), EUT L 149, s. 22.

Talan väckt den 18 juli 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-334/08)

(2008/C 223/65)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Aresu och A. Caeiros)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10 EG, artikel 8 i rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel⁽¹⁾ och artiklarna 2, 6, 10, 11 och 17 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gem-

enskapernas egna medel⁽²⁾ genom att inte ha tillhandahållit kommissionen de egna medel som motsvarar den tullskuld som härrör från de rättsstridiga tillstånd att inrätta och driva tullager av typ C i Taranto som från den 27 februari 1997 meddelades av Direzione compartimentale delle dogane per le Regioni Puglia e Basilicata (avdelningsstyrelsen för tullar för regionerna Apulien och Basilicata), Bari, följda av ytterligare tillstånd till bearbetning under tullkontroll och aktiv förädling, tills dessa återkallades den 4 december 2002, och

- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen klandrar i förevarande talan den italienska regeringen för att inte ha tillhandahållit Europeiska gemenskaperna de egna medel – uppgående till cirka 23 miljoner euro – som motsvarar den tullskuld som följer av vissa rättsstridiga tulltillstånd meddelade i Taranto under perioden från februari 1997 till december 2002.

Twistefrågorna rör i huvudsak ansvaret för de belopp som inte uppburits till följd av det rättsstridiga agerandet i fråga. Den italienska regeringen hävdar att den inte är ansvarig för de intäkterna som saknas till följd av nämnda rättsstridigheter, då ansvaret för dessa enbart åvilar de tjänstemän som orsakat skadan. Kommissionen anser däremot att italienska staten enligt gällande gemenskapslagstiftning måste bära alla ekonomiska konsekvenser av hur tjänstemän som handlar i dess namn och för dess räkning agerar, även om detta är rättsstridigt.

⁽¹⁾ EUT L 253, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 130, s. 1.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 april 2008 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Josef Holzinger mot Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Mål C-332/07)⁽¹⁾

(2008/C 223/66)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.11.2007.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens beslut av den 26 juni 2008 –
Gibtelecom mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Förenade mål T-433/03, T-434/03, T-367/04
och T-244/05) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Telekommunikationer — Beslut om att avskryva klagomål som grundas på artikel 86 EG — Underlåtenhet från kommissionen att ta ställning till klagomål som grundas på artikel 86 EG — Talan om ogiltigförklaring — Passivitetstalan — Det finns inte längre något föremål för talan — Anledning saknas att döma i saken)

(2008/C 223/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Gibtelecom Ltd (Gibraltar) (ombud: M. Llamas, barrister, och B. O'Connor, solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis F. Castillo de la Torre och A. Whelan, därefter F. Castillo de la Torre)

Saken

Dels ogiltigförklaring av kommissionens påstådda beslut av den 17 oktober 2003, 5 juli 2004 och den 26 april 2005, genom vilka kommissionen avslög två av Gibtelecoms klagomål till kommissionen att vidta åtgärder enligt artikel 86.3 EG för att stoppa ett brott mot gemenskapsrätten som begicks av Spanien, dels att enligt artikel 232 EG fastställa att kommissionen genom att inte ta ställning till vissa delar av ett av klagomålen har åsidosatt sina förpliktelser enligt gemenskapsrätten.

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i målen.
- 2) Det saknas anledning att ta ställning Konungariket Spaniens begäran om att få intervensera i mål T-367/04.
- 3) Gibtelecom Ltd och kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader

⁽¹⁾ EUT C

Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Espinosa
Labella m.fl. mot kommissionen

(Mål T-322/06) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Beslut 2006/613/EG — Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Inte direkt berörd — Avvisning)

(2008/C 223/68)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Manuel José Espinosa Labella (Almeria, Spanien), Josefa Labella Dávalos (Almeria), María Pilar Espinosa Labella (Almeria), María José Espinosa Labella (Almeria), Tomasa Peñuela Ortiz (Almeria), Tomás Espinosa Peñuela (Almeria), Francisco José Espinosa Peñuela (Mairena del Aljarafe, Spanien), Juan Manuel Espinosa Peñuela (Madrid, Spanien), María Lourdes Espinosa Peñuela (Almeria), Adela Espinosa Peñuela (Almeria), Jorge Jesús Espinosa Peñuela (Almeria), arvtagare till Rafael Espinosa Peñuela (Almeria) (ombud: advokaten M.J. Rovira Daudí)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och D. Recchia, abogado del Estado)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Saken

Delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/613/EG av den 19 juli 2006 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen (EUT L 259, s. 1), i den del området Artos de El Ejido, på vilket sökandenas markområden ligger, anses vara ett område av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) Manuel José Espinosa Labella, Josefa Labella Dávalos, María Pilar Espinosa Labella, María José Espinosa Labella, Tomasa Peñuela Ortiz, Tomás Espinosa Peñuela, Francisco José Espinosa Peñuela, Juan Manuel Espinosa Peñuela, María Lourdes Espinosa Peñuela, Adela Espinosa Peñuela, Jorge Jesús Espinosa Peñuela och arvtagarna till Rafael Espinosa Peñuela skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnad.
- 3) Konungariket Spanien skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Fresyga mot kommissionen

(Mål T-323/06) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Beslut 2006/613/EG — Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Direkt påverkan saknas — Avvisning)

(2008/C 223/69)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fresyga, SA (Almería, Spanien) (ombud: advokaten M.J. Rovira Daudi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och D. Recchia)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/613/EG av den 19 juli 2006 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen (EUT L 259, s. 1), i den del området Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla, där en sökanden tillhörig fastighet är belägen, klassificeras som ett område av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Fresyga, SA ska bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Complejo Agrícola mot kommissionen

(Mål T-345/06) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Beslut 2006/613/EG — Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Direkt påverkan saknas — Avvisning)

(2008/C 223/70)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Complejo Agrícola, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna A. Menéndez Menéndez och G. Yanguas Montero)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och D. Recchia)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens beslut 2006/613/EG av den 19 juli 2006 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen (EUT L 259, s. 1) och av bilaga 1 till detta beslut, i den del området Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz, där en sökanden tillhörig jordbruksfastighet är belägen, klassificeras som ett område av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*

- 2) *Complejo Agrícola, SA ska bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*
- 3) *Konungariket Spanien ska bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EUT C 20, 27.1.2007.

**Förstainstansrättens beslut av den 4 juli 2008 –
Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans mot kommissionen**

(Mål T-358/06) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Beslut i vilket det konstateras en överträdelse av artikel 81 EG — Talan väckt av ett företag som anges i skälen till ett beslut som inte riktar sig till företaget — Berättigat intresse av att få saken prövad saknas — Avvisning)

(2008/C 223/71)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV (Rosmalen, Nederländerna) (ombud: advokaterna M. Smeets och A. Van den Oord)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bouquet och A. Nijenhuis, biträdda av advokaterna F. Wijckmans, F. Tuytschaever och L. Gyselen)

Saken

Ansökan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/534/EG av den 13 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende COMP/F/38.456 – Bitumen (Nederländerna)) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som Heijmans NV och Heijmans Infrastructuur BV ålagts.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 20, 27.1.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Calebus mot kommissionen

(Mål T-366/06) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Beslut 2006/613/EG — Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Ej direkt berörd — Avvisning)

(2008/C 223/72)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Calebus, SA (Almería, Spanien) (ombud: advokaten R. Bocanegra Sierra)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och D. Recchia)

Part som intervenerat till stöd för svarandens yrkanden: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/613/EG av den 19 juli 2006 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen (EUT L 259, s. 1), i den del som ett område benämnt Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla, på vilket en fastighet som tillhör sökanden är belägen, förklaras vara ett område av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Calebus, SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.*
- 3) *Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 20 av den 27.1.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 2 juli 2008 – Polimeri Europa mot kommissionen

(Mål T-12/07) ⁽¹⁾

(Anledning saknas att döma i saken)

(2008/C 223/73)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Italien) (ombud: advokaterna M. Siragusa, F. Moretti och L. Nascimbene)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci, F. Amato och V. Bottka)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Manufacture Française des Pneumatiques Michelin (ombud: advokaterna S. Kon och L. Farell)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut COMP/F/2/1095 av den 6 november 2006 som fattats inom ramen för ett förfarande enligt artikel 81 EG (ärende COMP/F38.638 BR/ESBR), om att tillstålla bolaget Manufacture Française des Pneumatiques Michelin, som tillåtits delta i det administrativa förfarandet i egenskap av berörd tredje part, en kopia av den icke-konfidentiella versionen av meddelandet om invändningar av den 6 april 2006 som riktats till sökanden.

Avgörande

- 1) Anledning saknas att döma i saken.
- 2) Polimeri Europa SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som kommissionen och Manufacture Française des Pneumatiques Michelin har förorsakats i detta förfarande samt de rättegångskostnader som kommissionen har förorsakats i det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 56, 10.3.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 27 juni 2008 – Denka International mot kommissionen

(Mål T-30/07) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 2006/92/EG — Gränsvärden för resthalter av diklorvos — Ej personligen berörd — Avvisning)

(2008/C 223/74)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Denka International BV (Barneveld, Nederländerna) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Parpala och B. Doherty)

Saken

Delvis ogiltigförklaring av kommissionens direktiv 2006/92/EG av den 9 november 2006 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 76/895/EEG, 86/362/EEG och 90/642/EEG när det gäller gränsvärden för resthalter av kaptan, diklorvos, etion och folpet (EUT L 311, s. 31).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Denka International BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 82, 14.4.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 26 juni 2008 – Pfizer mot harmoniseringsbyrån – Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)

(Förenade målen T-354/07–T-356/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om ogiltighetsförklaring — Upphävande — Anledning saknas att döma i målet)

(2008/C 223/75)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Pfizer Ltd (Sandwich, Kent, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde och M. Hawkins, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: Ó. Mondéjar Ortuño)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Isdin SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten M. Esteve Sanz)

Saken

Tre ansökningar om ogiltigförklaring av de beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 28 juni 2007 (ärendena R 567/2006-1, R 566/2006-1 respektive R 565/2006-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Pfizer och Isdin SA.

Domslut

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i målet.*
- 2) *Isdin SA ska bära sin rättegångskostnad och ersätta den rättegångskostnad som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) har haft. Pfizer ska bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EUT C 269, 10.11.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 11 juli 2008 – WellBiz mot harmoniseringsbyrån – Wild (WELLBIZ)

(Mål T-451/07) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2008/C 223/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: WellBiz Verein (Eschen, Lichtenstein) (ombud: advokaten M. Schnetzer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schäffner)

Motpart vid överklagandenämnden: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Tyskland)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 2 oktober 2007 (ärende R 1575/2006-1) om ett invändningsförfarande mellan WellBiz Verein och Rudolf Wild GmbH & Co. KG.

Domslut

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

- 2) *Sökanden och svaranden skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens beslut av den 25 juni 2008 – Volkswagen mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Siluetten av en bil med lyktor)

(Mål T-9/08) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Avstående från nationell registrering — Anledning saknas att döma i målet)

(2008/C 223/77)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus och R. Jepsen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 6 november 2007 (ärende R 1306/2007-4) om nationell registrering med tillämpning av protokollet till Madridöverenskommelsen om internationell registrering av varumärken, som undertecknades i Madrid den 27 juni 1989, av ett figurmärke som utgörs av siluetten av en bil med lyktor.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i målet.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 64, 8.3.2008.

Talan väckt den 4 juni 2008 – Gosselin Word Wide Moving NV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-208/08)

(2008/C 223/78)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Gosselin Word Wide Moving NV (Deurne, Belgien)
(ombud: advokaterna F. Wijckmans och S. De Keer)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 926 slutlig av den 11 mars, som delgavs sökanden den 25 mars 2008, om ett förfarande enligt artikel 81 EG (ärende nr COMP/38.543– Internationella flyttjänster) såvitt det är riktat till sökanden,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 1 i beslutet såvitt det är riktat till sökanden, i den del det anges att sökanden har gjort sig skyldig till en fortlöpande överträdelse mellan den 31 januari 1992 och den 18 september 2002 och sätta ned böterna enligt artikel 2 till den del dessa avser sökanden för överträdelsens justerade varaktighet,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 2 e i beslutet såvitt det är riktat till sökanden av samma skäl som angetts i den andra eller tredje grunden och i motsvarande mån sätta ned böterna enligt artikel 2 till den del dessa avser sökanden
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I den första grunden har sökanden anfört att artikel 81 EG har åsidosatts genom beslutet. I den första delgrunden har anförts att kommissionen inte styrkt att det agerande som kan göras gällande mot sökanden kan anses utgöra en märkbar konkurrensbegränsning i den mening som avses i artikel 81 EG. I den andra delgrunden har anförts att kommissionen inte styrkt att den samverkan som sökanden har deltagit i kan ha inverkat på handeln mellan medlemsstaterna.

I den andra grunden har sökanden i andra hand anfört att artikel 23 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾, artikel 15.2 i förordning nr 17/62 ⁽²⁾ och riktlinjerna för beräkning av böter ⁽³⁾ har åsidosatts genom beslutet. Dessa bestämmelser har åsidosatts genom att överträdelsens svårighetsgrad fastställdes, genom att överträ-

delsens varaktighet fastställdes, genom att försäljningsvärdet fastställdes med beaktande av beräkningen av grundbeloppet för böterna och slutligen genom att för sökanden förmildrande omständigheter inte godtogs i samband med beräkningen av bötesbeloppet.

I den tredje grunden har sökanden i andra hand anfört åsidosättande av kravet på likabehandling och särskilt av bestämmelsen om överträdelsens svårighetsgrad och försäljningsvärdet som beaktas vid beräkningen av böter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (Text av betydelse för EES) (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Förordning nr 17, Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8).

⁽³⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (Text av betydelse för EES) (EUT C 210, s. 2).

Talan väckt den 6 juni 2008 – Strack mot kommissionen

(Mål T-221/08)

(2008/C 223/79)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara de beslut som fattades av kommissionen, särskilt beslutet av den 19 maj 2008, inom ramen för sökandens ansökningar om tillgång till handlingar av den 18 och den 19 januari 2008 samt sökandens andra omgång ansökningar av den 22 februari 2008, 18 april 2008 och särskilt den 21 april 2008, i den mån de faktiskt eller på grund av passivitetsbestämmelsen i artikel 8.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 innebar ett fullständigt eller delvis avslag på sökandens ansökan,

- förplikta kommissionen att till sökanden betala skadestånd för den immateriella och ideella skada som sökanden lidit med anledning av behandlingen av hans ansökan, vilket bör uppgå till ett skäligt belopp och minst utgöra ett symboliskt skadestånd på 1 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ansökte den 18 och 19 januari 2008 om att få tillgång till ett antal handlingar hos kommissionen. Sökanden har väckt förevarande talan, eftersom han inte erhöll tillgång till dessa handlingar, åtminstone delvis, inom den för detta ändamål föreskrivna fristen.

Till stöd för sin talan har sökanden särskilt gjort gällande att svaranden har åsidosatt såväl artikel 255 EG som förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾. Dessutom har sökanden gjort gällande ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed enligt artiklarna 41 och 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt principen om skyldighet att motivera ett avslagsbeslut enligt artikel 253 EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 9 juni 2008 – Sanatur mot harmoniseringsbyrån – Sektkellerei Schloss Wachenheim (life light)

(Mål T-222/08)

(2008/C 223/80)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Sanatur GmbH (Singen, Tyskland) (ombud: Advokaten M. Wiume)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG (Trier, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattat den 6 mars 2008 i ärende R 1257/2006-1,

- ändra det omtvistade beslutet så att överklagandet ogillas, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "life light" för varor i klass 32 (ansökan nr 3 192 481).

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det tyska bildmärket "LIGHT live" för varor i klass 32 (märke nr 302 00 216).

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävs.

Grunder: Beslutet strider mot artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾ eftersom det inte föreligger någon förväxlingsrisk mellan de ifrågavarande varumärkena

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 12 juni 2008 – Iranian Tobacco mot harmoniseringsbyrån – AD Bulgartabac (Bahman)

(Mål T-223/08)

(2008/C 223/81)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Iranian Tobacco Company (Teheran, Iran) (ombud: advokaten M. Beckensträter)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: AD Bulgartabac Holding (Sofia, Bulgarien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av första överklagandenämnden den 10 april 2008 i ärende R 709/2007-1, delgivet den 15 april 2008,
- förplikta svaranden att ersätta de ersättningsgilla rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i ursprungsförfarandet och inbegripet kostnaderna för intervenienten.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Figurmärket "Bahman" för varor i klass 34 (gemenskapsvarumärke nr 427 336)

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: AD Bulgartabac Holding.

Annuleringsenhetens beslut: Det berörda gemenskapsvarumärket ogiltigförklaras.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Det beaktades inte att villkoren för att uppta AD Bulgartabac Holdings ansökan om ogiltigförklaring, vilka ska beaktas ex officio, strider mot gemenskapsrätten, förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾ och andra principer för förfarandet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 13 juni 2008 – Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-225/08)

(2008/C 223/82)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel (Ebersburg, Tyskland) (ombud: advokat P. Wadenbach)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 8 april 2008 (ärende R 877/2004-4),
- stryka gemenskapsvarumärke nr 505 552 "ALASKA" ur varumärkesregistret på grund av bestående registreringshinder,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna;
- i andra hand yrkas att gemenskapsvarumärke nr 505 552 "ALASKA" inte ska äga giltighet, åtminstone för följande varor: "mineral- och kolsyrat vatten samt andra icke alkoholhaltiga drycker" i klass 32.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Bildmärket ALASKA för varor i klass 32 (gemenskapsvarumärke nr 505 552).

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Schwarzbräu GmbH.

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Klaganden.

Annuleringsenhetens beslut: Ansökan om ogiltigförklaring av det berörda varumärket avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 i förordning nr 40/94⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 13 juni 2008 – Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mot harmoniseringsbyrån – Schwarzbräu (Alaska)

(Mål T-226/08)

(2008/C 223/83)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Tyskland) (ombud: advokaten P. Wadenbach)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 8 april 2008 (ärende R 1124/2004-4),
- helt ogiltigförklara gemenskapsvarumärke nr 505 503 "Alaska" på grund av bestående absoluta registreringshinder,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,
- i andra hand ogiltigförklara gemenskapsvarumärke nr 505 503 "Alaska" åtminstone beträffande följande varor: "Mineralvatten och kolsyrat vatten och andra alkoholfria drycker i klass 32".

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Ordmärket "Alaska" för varor i klass 32 (gemenskapsvarumärke nr 505 503).

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Schwarzbräu GmbH.

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Annuleringsenhetens beslut: Yrkandet om ogiltigförklaring av det ifrågavarande varumärket bifalls till viss del.

Överklagandenämndens beslut: Det överklagade beslutet upphävs och yrkandet om ogiltigförklaring av det ifrågavarande varumärket ogillas.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b, c och g i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 17 juni 2008 – Asenbaum Fine Arts mot harmoniseringsbyrån (WIENER WERKSTÄTTE)

(Mål T-230/08)

(2008/C 223/84)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Asenbaum Fine Arts (London, Förenade kungariket) (ombud: advokat P. Vögel)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ändra det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden fattade den 10 april 2008 i ärende R 1573/2006-4 så, att klagandens överklagande av den 29 november 2006 bifalls i dess helhet alternativt i den del som avser klasserna 6, 11 (med undantag av lampor (elektriska), belysningslampor, taklampor och golvlampor), 14 (med undantag av bonbonjäror) och 34,
- alternativt ogiltigförklara det angripna beslutet och återförvisa ärendet för ny prövning vid harmoniseringsbyrån, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna för förfarandet samt rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "WIENER WERKSTÄTTE" för varor i klasserna 6, 11, 14, 16, 20, 21 och 34 (ansökan nr 4 133 501).

Granskarens beslut: Ansökan avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det varumärke som ansökan avser varken är beskrivande eller saknar särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 17 juni 2008 – Asenbaum Fine Arts mot harmoniseringsbyrån (WIENER WERKSTÄTTE)

(Mål T-231/08)

(2008/C 223/85)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Asenbaum Fine Arts (London, Förenade kungariket) (ombud: advokat P. Vögel)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ändra det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden fattade den 10 april 2008 i ärende R 1571/2006-4 så, att klagandens överklagande av den 29 november 2006 bifalls i dess helhet,

alternativt ogiltigförklara det angripna beslutet och återförvisa ärendet för ny prövning vid harmoniseringsbyrån, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna för förfarandet samt rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "WIENER WERKSTÄTTE" för varor i klass 14 (ansökan nr 4 207 783).

Granskarens beslut: Ansökan avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det varumärke som ansökan avser varken är beskrivande eller saknar särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 16 juni 2008 – MPDV Mikrolab mot harmoniseringsbyrån (ROI ANALYZER)

(Mål T-233/08)

(2008/C 223/86)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozesslabor (Mosbach, Tyskland) (ombud: advokat W. Göpfert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara beslutet av fjärde överklagandenämnden av den 15 april 2008 i ärende R 1525/2006-4, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "ROI ANALYZER" för varor och tjänster i klasserna 9, 35 och 42 (ansökan nr 4 866 042).

Granskarens beslut: Ansökan avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det varumärke som ansökan avser har särskiljningsförmåga och saknar behov av att beviljas ensamrätt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 16 juni 2008 – HPA mot kommissionen

(Mål T-236/08)

(2008/C 223/87)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Hoofdproductschap Akkerbouw (Haag, Nederländerna) (ombud: R.J.M. van den Tweel)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2006) 7093/6 av den 19 december 2006 om krav på betalning av skuld nr 3240206544, som ska erläggas av medlemmar av den europeiska ekonomiska intressegrupperingen (EEIG) Euroterroirs inom ramen för projekt nr 93.EU.06.002 om en inventering av det europeiska arvet av typiska och regionala jordbruksprodukter och livsmedel (produkter från det egna landet), eftersom Hoofdproductschap Akkerbouw i beslutet gjorts till huvudgäldenär för hela skulden, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har förnekat betalningsansvar för en fordran på Euroterroirs enligt kommissionens beslut av den 14 augusti 2000. Enligt sökanden ska beslutet – i de delar i vilka sökanden görs betalningsansvarig för hela skuldbeloppet – ogiltigförklaras, eftersom beslutet är ogiltigt på grund av särskilt allvarliga och uppenbara brister. Sökanden gör gällande att beslutet, även om fristen för att överklaga löpt ut, kan ogiltigförklaras eftersom det saknar rättsverkningar.

Sökanden gör inledningsvis gällande att rådets förordning (EEG) nr 2137/85 ⁽¹⁾ har åsidosatts eftersom sökanden aldrig har varit medlem av den europeiska ekonomiska intressegrupperingen (EEIG) Euroterrorirs och därför inte kan vara betalningsskyldig.

Sökanden gör vidare gällande att rätten till försvar har åsidosatts. Sökanden anser att kommissionen inte gav sökanden möjlighet att framföra sin ståndpunkt innan den fattade det angripna beslutet och endast meddelade sökanden om kravet på betalning genom att den 14 augusti 2000 skicka beslutet till sökanden.

Sökanden gör dessutom gällande att proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Kommissionen fastslår sex år efter att skulden fastställdes att sökanden är huvudgäldenär utan att först ha vidtagit lämpliga åtgärder mot Euroterroirs, eller mot dess medlem och grundare och förvaltare, Conseil national des Arts Culinaires (CNAC) i Frankrike eller medlemsstaten Frankrike. Sökanden för dessutom gällande att den nederländske sakkunnige endast mottog en ersättning på 13 055 EUR för en inventering inom ramarna för Euroterroirsprojektet 1994/95.

Sökanden gör slutligen gällande att skulden är preskriberad, eftersom kommissionen sände räkningen till Euroterroirs den

28 september 2000 utan att dessförinnan ha meddelat sökanden om handlingar som kunde ha avbrutit preskriptionsfristen.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EGT L 199, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 90).

Talan väckt den 19 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Commune de Valbonne

(Mål T-238/08)

(2008/C 223/88)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Escobar Guerrero och advokaten E. Bouttier)

Svarande: Commune de Valbonne

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— förplikta Commune de Valbonne, företrädd av sin tjänstgörande borgmästare, att utge beloppet 18 619,38 EUR till sökanden, varav 14 261,29 EUR motsvarar kapitalbeloppet och 4 358,09 EUR avser dröjsmålsränta fram till den 31 maj 2008,

— förplikta Commune de Valbonne att erlägga beloppet 5 000 EUR till täckande av kostnaderna för att återkräva fordran,

— förplikta Commune de Valbonne att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med avseende på åren 1998 och 1999 ingick kommissionen ett forsknings- och utbildningsavtal med commune de Valbonne i Frankrike, commune de Fermo i Italien och den europeiska intressesammanslutningen ARCHI-MED. Avtalet avsåg ett förslag till ömsesidig utbildning mellan staden Valbonne och provinsen Ascoli Piceno som kallades VALASPI MM 1027.

De ovannämnda kommunerna och ARCHI-MED förband sig att bland annat lämna en slutlig rapport till kommissionen. Eftersom denna rapport inte hade ingetts efter en anmodan från kommissionen, drog kommissionen slutsatsen att avtalsparterna inte hade iakttagit sina förpliktelser enligt avtalet. Kommissionen avslutade därför avtalet och begärde att en del av de förskott som den hade betalat ut skulle återbetalas jämte ränta.

Eftersom ARCHI-MED är insolvent begär kommissionen att svaranden skall förpliktas att erlägga de upplupna beloppen med hänsyn till att avtalsparterna är solidariskt ansvariga för att avtalet genomförs.

Talan väckt den 23 juni 2008 – Konsum Nord mot Kommissionen

(Mål T-244/08)

(2008/C 223/89)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Konsum Nord ekonomisk förening (Umeå, Sverige) (ombud: U. Öberg, advokat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- Ogiltigförklara i dess helhet Europeiska kommissionens beslut K(2008) 311 slutlig av den 30 januari 2008 om det statliga stöd som Sverige har genomfört till förmån för Konsum Jämtland ekonomisk förening;
- förpliktiga Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom beslut av den 30 januari 2008 om det statliga stöd C 35/2006 (f.d. NN 37/2006) som Sverige har genomfört till förmån för Konsum Jämtland, som slogs ihop med sökanden 2006, fann kommissionen att Åre kommuns försäljning av delar av en obebyggd tomtmark för 2 miljoner SEK i stället för 6,6 miljoner SEK, som erbjudits av Konsum Jämtlands konkurrent Lidl, utgjorde statligt stöd i strid med artikel 87 EG.

Sökanden gör till stöd för ansökan gällande att kommissionen har gjort en rad felaktiga bedömningar vid dess rättsliga kvalificering av den omtvistade försäljningen som statsstöd då:

- kommissionen felaktigt har funnit att försäljningen inte skedde till marknadspris och därmed innebar en ekonomisk fördel för Konsum Jämtland;
- kommissionen inte har tagit hänsyn till att försäljningen var en del i en serie markaffärer som ingicks mellan olika parter och som hade till syfte att genomföra detaljplaneringen av Åre by;

— kommissionen felaktigt har antagit att konkurrenten Lidls bud inte var förenat med några villkor och att det var bindande och trovärdigt; och

— kommissionen har gjort en felaktig tillämpning av principen om en privat investerare i en marknadsekonomi.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen har åsidosatt sina egna riktlinjer i meddelandet om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader (⁽¹⁾) och har brustit i sin undersökningsplikt eftersom kommissionen har underlåtit att undersöka samtliga faktiska omständigheter.

Sökanden hävdar slutligen att det påstådda statsstödet varken snedvrider konkurrensen eller påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(¹) EGT C 209, 1997, s. 3.

Talan väckt den 20 juni 2008 – Iranian Tobacco mot harmoniseringsbyrån – AD Bulgartabac (TIR 20 FILTER CIGARETTES)

(Mål T-245/08)

(2008/C 223/90)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Iranian Tobacco (Teheran, Iran) (ombud: advokat M. Beckensträter)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: AD Bulgartabac Holding (Sofia, Bulgarien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 11 april 2008 – R 708/2007-1, delgivet den 21 april 2008,
- förplikta svaranden att ersätta de ersättningsgilla rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i ursprungsförandet och inbegripet kostnaderna för intervenienten, och
- i andra hand, med ogiltigförklaring av beslutet av den 11 april 2008 och beslutet av den 7 mars 2007 – 1414C – fastställa att ansökan från intervenienten av den 8 november 2005 inte kunde tas upp till sakprövning.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: figurmärket "TIR 20 FILTER CIGARETTES" för varor i klass 34 (gemenskapsvarumärke nr 400 804).

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden.

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: AD Bulgartabac Holding.

Annuleringsenhetens beslut: Ogiltigförklaring av det berörda gemenskapsvarumärket.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: De villkor, för att AD Bulgartabacs ansökan ska upptas till sakprövning, som ska beaktas ex officio har ignorerats i strid med gemenskapsrätten, förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ och andra principer för förfarandet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande ingett den 23 juni 2008 av Frantisek Doktor av den dom som personaldomstolen meddelade den 16 april 2008 i mål F-73/07, Doktor mot rådet

(Mål T-248/08 P)

(2008/C 223/91)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Frantisek Doktor (Bratislava, Slovakien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 16 april 2008 i mål F-73/07,
- bifalla de yrkanden om ogiltigförklaring och om skadestånd som klaganden framställt i första instans, och
- förplikta svaranden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna såväl i målet om ogiltigförklaring som i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar i förevarande mål upphävande av personaldomstolens dom av den 16 april 2008 i mål F-73/07, Doktor mot rådet, i vilken hans talan om dels ogiltigförklaring av rådets beslut att säga upp honom efter provanställningens slut, dels skadestånd för utebliven inkomst, annan ekonomisk skada och ideell skada ogillades.

Till stöd för sitt överklagande anför klaganden att personaldomstolen i) har missuppfattat viss bevisning, särskilt genom att grunda flera av sina slutsatser på en felaktig materiell bedömning av de handlingar som getts in till personaldomstolen; ii) har åsidosatt klagandens rätt till försvar genom att inte beakta eller inte ta ställning till flera av de omständigheter eller argument som förelagts domstolen och iii) har gjort sig skyldig till två fall av felaktig rättstillämpning avseende klagandens rätt att fullborda sin provanställning under normala förhållanden och administrationens möjlighet att under det skriftliga förfarandet i gemenskapsdomstolarna komplettera motiveringen till en rättsakt som går någon emot.

Talan väckt den 26 juni 2008 – Vion mot harmoniseringsbyrån (PASSION FOR BETTER FOOD)

(Mål T-251/08)

(2008/C 223/92)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Vion NV (Best, Nederländerna) (ombud: advokaten A. Klinger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 25 april 2008 (överklagande R 562/2007-4),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket PASSION FOR BETTER FOOD för varor i klasserna 5, 29 och 30 (ansökan nr 5 039 946).

Granskarens beslut: Ansökan avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det varumärke som avses med ansökan har tillräcklig särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 26 juni 2008 – Associazione Giulieanidallajuve mot kommissionen

(Mål T-254/08)

(2008/C 223/93)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Associazione Giulieanidallajuve (Garibaldi, Italien) (ombud: advokaterna L. Misson, G. Ernes och A. Kettels)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- fastställa att kommissionen har förhållit sig passiv,
- ålägga kommissionen att utöva sin befogenhet och att besvara det klagomål som sökanden ingav i maj 2007, och
- vidta de ytterligare åtgärder som krävs för detta ändamål.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt sin handlingsplikt genom att den, efter anmodan härom, inte tog ställning till det klagomål som sökanden ingav till kommissionen i maj 2007 med påstående om att Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Union des associations européennes de football (UEFA) och Fédération Internationale de Football Association (FIFA) hade överträtt artiklarna 81 EG och 82 EG.

Sökanden anser att det brev från kommissionen varigenom sökanden i mars 2008, efter det att kommissionen hade anmodats att vidta åtgärder, informerades om den pågående handlägg-

ningen av ärendet, inte kan anses utgöra ett ställningstagande eftersom sökandens begäran inte bemöttes i sak.

Sökanden gör dessutom gällande att en klagandepart i ett konkurrensärende har rätt att kräva att kommissionen företar en ingående prövning av klagomålet och lämnar ett motiverat ställningstagande härtill.

Talan väckt den 30 juni 2008 – Biotronik mot harmoniseringsbyrån (BioMonitor)

(Mål T-257/08)

(2008/C 223/94)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Biotronik Meß- und Therapiegeräte GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Sander och R. Böhm)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 24 april 2008 i ärende R 466/2007-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "BioMonitor" för varor och tjänster i klasserna 9, 10 och 38, men listan över varor har sedermera begränsats till varor i klass 10 (ärende nr 4 556 023)

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Överträdelse av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, med hänsyn till att det varumärke som registreringsansökan inte saknar särskiljningsförmåga och inte är beskrivande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1).

Talan väckt den 30 juni 2008 – Rath mot harmoniseringsbyrån – Portela & Ca. (DIACOR)

(Mål T-258/08)

(2008/C 223/95)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Matthias Rath (Kapstaden, Sydafrika) (ombud: advokaterna U. Vogt, C. Kleiner och S. Ziegler)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Portela & Ca., SA (Mamede de Coronado, Portugal)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara beslut R 1630/2006-2 som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 30 april 2008,
- förplikta svaranden, och i förekommande fall, motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket DIACOR för varor och tjänster i klasserna 5, 16 och 41.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det portugisiska varumärket som registrerats under nr 137 311 för varor i klass 79, i enlighet med den nationella klassificeringen av varor som var i kraft då registreringen ägde rum.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen godtogs med avseende på varor i klass 5.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillades.

Grunder: Åsidosättande av regel 22.6 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95⁽¹⁾, då flera handlingar som ingetts av motparten vid överklagandenämnden inom ramen för förfarandet vid överklagandenämnden inte är skrivna på engelska och denna part inte heller har tillhandahållit någon översättning av dessa handlingar, så att innehållet i bevisen på användning kan styrkas. Åsidosättande av artikel 43.2 och 43.3 i förordning nr 40/94, då överklagandenämnden gjorde en felaktig bedöm-

ning när den fastslog att motparten vid överklagandenämnden hade lagt fram tillräckliga bevis för att det äldre nationella varumärket verkligen hade använts i Portugal för de varor för vilka det är registrerat. Åsidosättande av artikel 8.1 i förordning nr 40/94, då det inte föreligger någon visuell likhet, ljudlighet eller begreppsmässig likhet mellan de motstående varumärkena som skulle kunna medföra någon risk för förväxling.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan väckt den 3 juli 2008 – Indo Internacional mot harmoniseringsbyrån – Visual (VISUAL MAP)

(Mål T-260/08)

(2008/C 223/96)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Indo Internacional SA (Sant Cugat del Valles, Spanien) (ombud: X. Fàbrega Sabaté och M. Currell Aguilà, lawyers)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Visual SA (Saint Apollinaire, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 15 april 2008 i ärende R 700/2007-1, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "VISUAL MAP" för tjänster i klass 44 – ansökan nr 393 2936

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det franska ordmärket "VISUAL" för tjänster i klass 44 mer registreringsnummer 043 303 854

Invärdningsenhetens beslut: Avslag på ansökan om gemenskapsvarumärke i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1) med hänsyn till att det inte föreligger någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det tyska ordmärket "Metec" för varor och tjänster i klasserna 16, 35 och 41 med registreringsnummer 39 975 563 och det internationella ordmärket "Metec" för varor och tjänster i klasserna 16, 35 och 41 med registreringsnummer 752 637

Invärdningsenhetens beslut: Bifall till invändningen med avseende på samtliga omtvistade varor och tjänster

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Överklagandenämndens beslut skall ogiltigförklaras på den grunden att det nationella varumärke som avses i invändningsförfarandet med stor sannolikhet är ogiltigt. Alternativt skall beslutet ogiltigförklaras på den grunden att artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1) har åsidosatts, eftersom de berörda tjänsterna inte är av liknande slag och det därför inte föreligger någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena. Vidare yrkas, som ytterligare alternativ, att rätten skall fastställa att överklagandenämnden gjorde fel genom att inte beakta den omständigheten att motparten i förfarandet vid överklagandenämnden accepterade att sökanden använde det berörda gemenskapsvarumärket i mer än fem år.

Talan väckt den 8 juli 2008 – Canon Communications mot harmoniseringsbyrån – Messe Düsseldorf (MEDTEC)

(Mål T-262/08)

(2008/C 223/97)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Canon Communications LLC (Los Angeles, Förenta staterna) (ombud: M. Mak, lawyer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Messe Düsseldorf GmbH (Düsseldorf, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 30 april 2008 i ärende R 817/2005-1, och
- förplikta svaranden och/eller motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "MEDTEC" för varor och tjänster i klasserna 16, 35 och 41

Talan väckt den 7 juli 2008 – Becker Flugfunkwerk mot harmoniseringsbyrån – Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)

(Mål T-263/08)

(2008/C 223/98)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Becker Flugfunkwerk GmbH (Rheinmünster, Tyskland) (ombud: O. Griebenow, lawyer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Harman Becker Automotive Systems GmbH (Karlsbad, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 10 april 2008 i ärende R 398/2007-1, och
- avvisa invändning nr B 484 503 angående ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 1 829 563.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "BECKER AVIONIC SYSTEMS" för varor i klass 9, ansökan nr 1 829 563

Innehavare av det varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten i överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering: Det i Förenade kungariket registrerade ordmärket "BECKER" för varor i klass 9 med registreringsnummer 1 258 929, det tyska figurmärket "BECKER" för varor i klass 9 med registreringsnummer 1 039 843, det tyska figurmärket "BECKER" för varor i klass 37 med registreringsnummer 1 016 927, det finska ordmärket "BECKER" för varor i klass 9 med registreringsnummer 116 880, det grekiska ordmärket "BECKER" för varor i klass 9 med registreringsnummer 82339 och det internationella ordmärket "BECKER" för varor i klass 9 med registreringsnummer 473 178

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen för samtliga omtvistade varor

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1) med hänsyn till att det inte föreligger någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena

Talan väckt den 4 juli 2008 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-265/08)

(2008/C 223/99)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och advokaten U. Karpestein)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 1690 slutlig av den 30 april 2008 om nedsättning av det stöd som Europeiska fonden för regional utveckling (ERUF) beviljat för ett operativt program i mål 1-regionen delstaten Thüringen i Förbundsrepubliken Tyskland för åren 1994 till 1999 och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det överklagade beslutet har kommissionen satt ned det finansiella stödet som beviljats från ERUF för det operativa programmet i mål 1-regionen delstaten Thüringen i Förbundsrepubliken Tyskland (1994-1999).

Till stöd för sin talan har sökanden anfört fyra grunder.

För det första anser sökanden att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av viktiga delar av sakomständigheterna i samband med tyngdpunkten 2.1 i det berörda operativa programmet (åtgärder till stöd för små och medelstora företag; stöd till produktiva investeringar).

För det andra gör sökanden gällande ett åsidosättande av artikel 24.2 i förordning (EEG) nr 4253/88 ⁽¹⁾ eftersom det inte föreligger några oegentligheter i den mening som avses med den bestämmelsen. I detta sammanhang gör sökanden särskilt gällande att denna bestämmelse inte ger kommissionen rätt att vidta finansiella korrekturåtgärder för fel i förvaltningen eller förment otillräckliga förvaltnings- och kontrollstrukturer.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen enligt förordning nr 4253/88 inte har rätt att vidta extrapolerande finansiella korrekturåtgärder, eftersom artikel 24 i förordningen avser konkreta fall och fastställbara belopp och inte avser hypotetiska slutsatser som kopplar ett avslöjat fel förvaltningen till systematiska brister i förvaltningen.

Till sist gör sökanden gällande att även om man utgår från att extrapolerade finansiella korrekturåtgärder skulle vara tillåtna, har artikel 23 och 24 i förordning nr 4253/88 likväl åsidosatts, eftersom beräkningarna vid extrapoleringen är felaktiga. I detta avseende gör sökanden gällande att kommissionen inte hade rätt att genomföra en extrapolering på grundval av en analys av bristerna som genomförts av europeiska gemenskapernas revisionsrätt, att kommissionen hade en del av ansvaret för dess egna klagomål och att de extrapolerande beräkningarna som ligger till grund för ansökan strider mot proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 11 juli 2008 – Italien mot kommissionen**(Mål T-274/08)**

(2008/C 223/100)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr K(2008) 1711 av den 30 april 2008 om avslutande av räkenskaperna för medlemsstaternas utbetalningsställen beträffande utgifter som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) avseende räkenskapsåret 2007.

Grunder och huvudargument

Republiken Italien har yrkat att det beslut som är i fråga i förevarande fall ska ogiltigförklaras i den del som beräkning av räntan ska ske på de belopp som omfattas av statsbudgeten för den italienska staten i den mening som avses i artikel 32.5 i förordning (EG) nr 1290/05 och särskilt i den del som beräkning av räntan ska ske, från det datum som ett belopp felaktigt erlagts, på belopp med avseende på vilka ingen indrivning har ägt rum inom åtta år efter det datum då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet gjordes, i de fall då indrivningen ingår i ett rättsligt förfarande i det nationella rättsväsendet, och de ekonomiska följderna av den uteblivna indrivningen ska bäras till 50 procent av den berörda medlemsstaten och till 50 procent av gemenskapsbudgeten.

Till stöd för sitt yrkande gör sökanden gällande att artikel 32.5 i förordning (EG) nr 1290/05 har åsidosatts. Denna bestämmelse kan inte tolkas så att räntan ska beräknas för det fall att indrivningen är föremål för en talan i ett rättsligt förfarande, såväl mot bakgrund av ordalydelsen i artikel 32.5 (till skillnad från vad som föreskrivs i artikel 32.1), som mot bakgrund av att den tidpunkt då räntan börjar löpa kan fastställas först sedan det rättsliga förfarandet avslutats.

Talan väckt den 11 juli 2008 – Italien mot kommissionen**(Mål T-275/08)**

(2008/C 223/101)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 1709 av den 30 april 2008 om avslutande av räkenskaperna för vissa utbetalningsställen i Tyskland, Italien och Slovakien när det gäller utgifter som finansierats genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) för räkenskapsåret 2006, i den del som det i detta beslut anges att beräkning av räntan ska ske på de belopp som omfattas av statsbudgeten för den italienska staten i den mening som avses i artikel 32.5 i förordning (EG) nr 1290/05 och särskilt i den del som beräkning av räntan ska ske, från det datum som ett belopp felaktigt erlagts, på belopp med avseende på vilka ingen indrivning har ägt rum inom åtta år efter det datum då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet gjordes, i de fall då indrivningen ingår i ett rättsligt förfarande i det nationella rättsväsendet, och de ekonomiska följderna av den uteblivna indrivningen ska bäras till 50 procent av den berörda medlemsstaten och till 50 procent av gemenskapsbudgeten.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som gjorts gällande i mål T-274/08, Republiken Italien mot kommissionen.

**Förstainstansrättens beslut av den 10 juli 2008 –
Jungbunzlauer m.fl. mot Europeiska gemenskapernas
kommission****(Mål T-492/04)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/102)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 82, 2.4.2005.

**Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Chypre
mot kommissionen****(Mål T-87/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/105)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 7.6.2008.

**Förstainstansrättens beslut av den 10 juli 2008 – Elini mot
harmoniseringsbyrån – Rolex (Elini)****(Mål T-67/06)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/103)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 96, 22.4.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern
mot kommissionen****(Mål T-88/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/106)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 7.6.2008.

**Förstainstansrättens beslut av den 9 juli 2008 – CityLine
Hungary mot Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål T-237/07)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/104)

Rättegångsspråk: ungerska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 211, 8.9.2007.

**Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern
mot kommissionen****(Mål T-91/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/107)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 7.6.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen**(Mål T-92/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/108)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 142, 7.6.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen**(Mål T-119/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/110)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 7.6.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen**(Mål T-93/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/109)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 142, 7.6.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 16 juni 2008 – Cypern mot kommissionen**(Mål T-122/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/111)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 7.6.2008.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 21 februari 2008 – Vande Velde mot kommissionen

(Mål F-60/05) ⁽¹⁾

(Personalmål — Kontraktsanställd — För sent ingett klagomål — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2008/C 223/112)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Patricke Vande Velde (Linkebeek, Belgien) (ombud: advokaten L. Vogel)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och G. Berscheid)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: M. Arpio Santacruz och I. Sulce)

Saken

Personalmål – Dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut av att avslå begäran från sökanden, som tidigare var kontraktsanställd, om ändring av beslutet om fastställande av hans placering i lönegrad och hans lön som kontraktsanställd, dels begäran om skadestånd (tidigare mål T-268/05)

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 229, s. 30 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt under målnummer T-268/05 och överfördes till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15 december 2005).

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 21 februari 2008 – Arana de la Cal mot kommissionen

(Mål F-63/05) ⁽¹⁾

(Personalmål — Kontraktsanställd — Klagomål som framstälts för sent — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2008/C 223/113)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Miriam Arana de la Cal (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten L. Vogel)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och G. Berscheid)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: M. Arpio Santacruz och I. Sulce)

Saken

Dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut om avslag på sökandens (tidigare tillfälligt anställd) ansökan angående beslutet om hennes placering i lönegrad och fastställande av hennes lön som kontraktsanställd, dels skadestånd (tidigare mål T-271/05)

Avgörande

- 1) Det är uppenbart att talan ska avvisas.
- 2) Varje part ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 229 av den 17.9.2005 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt under nummer T-271/05 och överfördes till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15.12.2005).

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 5 juni 2008 – Timmer mot Revisionsrätten

(Mål F-123/06) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Bedömning — Tidsfrist för klagomål — Nya omständigheter — Avvisning)

(2008/C 223/114)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marianne Timmer (Saint-Sauves-d'Auvergne, Frankrike) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Svarande: Revisionsrätten (ombud: T. Kennedy, J.-M. Stenier och G. Corstens)

Saken

Dels ogiltigförklaring av samtliga betygsrapporter som M.L. författat avseende sökanden och samtliga beslut som hör till dessa eller följer av dessa rapporter, inklusive beslutet att nominera M.L., samt begäran om skadestånd.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 326 den 30.12.2006, s. 84.

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 21 april 2008 – Boudova m.fl. mot kommissionen

(Mål F-78/07) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Tillsättning — Placering i lönegrad — Tillfälligt anställda som tillsatts som tjänstemän — Uttagningsprov som offentliggjorts före ikraftträdandet av de nya tjänsteföreskrifterna — Rättsakt som går någon emot — Talans upptagande till sakprövning)

(2008/C 223/115)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Stanislava Boudova m.fl. (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och G. Berscheid)

Saken

Ogiltigförklaring av beslutet om avslag på sökandenas, tidigare tillfälligt anställda som tillsatts som tjänstemän efter att ha klarat det allmänna uttagningsprovet för lönegraderna B5/B4, ansökningar om omprövning av beslutet om deras placering i lönegrad – Skadestånd

Avgörande

- 1) *Det är uppenbart att talan ska avvisas.*
- 2) *Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 247 av den 20.10.2007, s. 42.

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 26 juni 2008 – Bart Nijs mot revisionsrätten

(Mål F-108/07) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler — Kortfattad framställning av grunderna i ansökan — Föregående klagomål föreligger inte — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2008/C 223/116)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Svarande: Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (ombud: T. Kennedy, J.-M. Stenier och G. Corstens)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av revisionsrättens beslut att förnya uppdraget för rättens generalsekreterare för en tid av sex år med början den 1 juli 2007, och i andra hand av tillsättningsmyndighetens beslut att inte befordra sökanden till lönegrad LA5 i samband med befordringsförfarandet år 2004 till följd av förstainstansrättens dom av den 3 oktober 2006 i mål T-171/05, Nijs mot revisionsrätten

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Bart Nijs förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 22, 26.1.2008, s. 56.

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 26 juni 2008 – Nijs mot revisionsrätten

(Mål F-136/07) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — Föregående klagomål — Underlåtenhet — Tidsfrist för väckande av talan — Dröjsmål — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2008/C 223/117)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (ombud: inledningsvis advokaten F. Rollinger, därefter F. Rollinger och advokaten A. Hertzog)

Svarande: Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (ombud: T. Kennedy, J.-M. Stenier och G. Corstens)

Saken

Ogiltigförklaring dels av tillsättningsmyndighetens beslut av den 5 september 2007 att flytta ned sökanden till lönegrad AD 9, löneklass 5, till följd av en disciplinärt förfarande, dels av besluten att stänga av honom från hans tjänst, inleda en administrativ utredning mot honom och inte befordra honom till lönegrad AD 11 år 2007 – Begäran om ersättning för ideell och ekonomisk skada

Avgörande

- 1) *Talan ogillas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Bart Nijs ska ersätta samtliga rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 79, av den 29.3.2008, s. 37.

Talan väckt den 29 maj 2008 – Bernard mot Europol

(Mål F-54/08)

(2008/C 223/118)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Marjorie Bernard (Haag, Nederländerna) (ombud: advokaten P. de Casparis)

Svarande: Europeiska polisbyrån (Europol)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av Europols beslut att endast förlänga sökandens anställningsavtal för den kortaste perioden på 9 månader.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 31 juli 2007 att endast förlänga sökandens anställningsavtal till den 1 juni 2008 samt ogiltigförklara beslutet av den 29 februari 2008 som fattats med anledning av en begäran om omprövning,
- förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 30 juni 2008 – Klug mot Europeiska läkemedelsmyndigheten

(Mål F-59/08)

(2008/C 223/119)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bettina Klug (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: advokaten S. Zickgraf)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av svarandens bedömning av sökanden under perioden 31.12.2004–31.12.2006 samt om förpliktande för svaranden att betala skadestånd för förmögenhetsskada och sveda och värk.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara svarandens bedömning av klaganden för perioden 31.12.2004–31.12.2006,
- ogiltigförklara beslutet att inte förlänga sökandens anställningsavtal,
- förplikta svaranden att till sökanden betala skadestånd på 200 000 euro,
- förplikta svaranden att till sökanden betala 35 000 euro för sveda och värk.

Talan väckt den 25 juni 2008 – Z mot kommissionen

(Mål F-60/08)

(2008/C 223/120)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Z (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att, efter yttrande från invaliditetskommittén, tillämpa begränsningsregeln i artikel 100 i anställningsvillkoren för övriga anställda på sökanden

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 september 2007 om fastställande av sökandens anställningsvillkor som tillfälligt anställd, i den del som det i det beslutet föreskrivs att begränsningsregeln i artikel 100 i anställningsvillkoren för övriga anställda ska tillämpas, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Personaldomstolens beslut av den 13 februari 2008 – Ghem mot kommissionen

(Mål F-62/05) ⁽¹⁾

(2008/C 223/121)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 229, 17.9.2008, s. 31.

Personaldomstolens beslut av den 2 april 2008 – S mot parlamentet

(Mål F-64/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/122)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 199, 25.8.2007, s. 53.

Personaldomstolens beslut av den 6 mars 2008 – Gering mot Europol

(Mål F-68/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/123)

Rättegångsspråk: nederländska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 247, 20.10.2008, s. 42.